

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

28 juni 2006

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het
Vlaamse inburgeringsbeleid**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heren Chokri Mahassine en Wim Van Dijck**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Monique Moens, de heren Jan Penris, Erik Tack, Wim Van Dijk, Christian Verougstraete;

de dames Cathy Berx, Hilde Crevits, de heer Tom Dehaene, mevrouw Veerle Heeren;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Hugo Philtjens;

de dames Else De Wachter, Caroline Gennez, Michèle Hostekint.

Plaatsvervangers:

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Felix Strackx, Roland Van Goethem, Jurgen Verstrepen, John Vrancken;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, mevrouw Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Gilbert Van Baelen;

de heren Dirk De Cock, Marcel Logist, Chokri Mahassine.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Bart De Wever.

Zie:

850 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 5: Amendementen
- Nr. 6: Verslag over hoorzitting
- Nr. 7: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Steden- beleid, Wonen en Inburgering	4
II. Algemene bespreking	6
II.1. Stellingnames van de commissieleden	6
1.1. Het standpunt van mevrouw Michèle Hostekint	6
1.2. Het standpunt van de heer Wim Van Dijck	8
1.3. Het standpunt van mevrouw Cathy Berx	11
1.4. Het standpunt van mevrouw Mieke Vogels	13
1.5. Het standpunt van de heer Dirk De Cock	16
1.6. Het standpunt van de heer Sven Gatz	17
II.2. Replik van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Steden- beleid, Wonen en Inburgering	18
III. Artikelsgewijze bespreking	20
IV. Tweede lezing	30
V. Eindstemming	30
Tekst aangenomen door de commissie	31

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen behandelde op 15, 22 en 27 juni 2006 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.

De commissie besliste om bij de behandeling van het ontwerp van decreet een hoorzitting te houden. De hoorzitting vond plaats op 22 juni 2006. Het verslag van de hoorzitting is opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 850/6.

Gelet op artikel 68, 1. b), van het Reglement verzocht de heer Wim Van Dijck om een tweede lezing. Die tweede lezing werd gehouden op 27 juni 2006.

Gelet op artikel 56, 1°, juncto 3°, van het Reglement kondigen de heren Wim Van Dijck, Erik Tack, Jan Penris, Christian Verougstraete en mevrouw Monique Moens schriftelijk een reflectienota aan.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER MARINO KEULEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

De heer *Marino Keulen*, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering verklaart dat dit ontwerp van decreet een van de meest prominente onderdelen van het regeerakkoord is. Het is een van de speerpunten van het Vlaamse regeringsbeleid, waarover lang is onderhandeld tussen de meerderheidspartijen. Thans wordt de daad bij het woord gevoegd, aldus de minister, die dit een zeer belangrijk politiek moment vindt. Hij beklemtoont daarbij dat inburgering een positief verhaal is. Inburgering is erop gericht mensen actief aan de samenleving te laten participeren. Inburgering is niet bedoeld om mensen te pesten, wel om hun zelfredzaamheid te vergroten. Er komen slechts sancties bij om in ultieme gevallen mensen die zich willen onttrekken aan inburgering, onder druk te zetten.

Een belangrijke innovatie in dit ontwerp van decreet is dat nu ook de gezinsvormers en gezinsherenigers en de ‘oudkomers’ onder de verplichting tot inburgering vallen. De minister vindt dat voor die mensen zelf van cruciaal belang; het is een kans op integratie in onze samenleving.

De redactie van dit ontwerp van decreet was geen gemakkelijke opdracht. Het onderwerp is vooral juridisch een complexe puzzel, die ingewikkeld is door het samenspel van Europees recht, onze federale staatsstructuur en de regeling voor Brussel. Zo legt de minister uit dat het onthaal en de integratie van inwijkelingen een gemeenschapsbevoegdheid is, de toegang tot het rijk een federale bevoegdheid is en dat er ook rekening moet gehouden worden met de Europese regelgeving zoals het vrije verkeer van personen en werknemers. In Brussel kan de Vlaamse Gemeenschap dan weer geen inburgeringsverplichtingen opleggen. Toch kreeg het uiteindelijke werkstuk de goedkeuring van de Raad van State.

De minister illustreert zijn ambitie door erop te wijzen dat vandaag zowat 8000 mensen verplicht tot of recht hebbend op inburgering zijn. Het gewijzigde inburgeringsdecreet zal dat aantal tegen eind 2008 begin 2009 uitbreiden tot meer dan 24.000 en zelfs tot 30.000 als ook de ‘oudkomers’ opgenomen worden in de regeling. Vandaag bedraagt de begroting voor inburgering ongeveer 32 miljoen euro; tegen het einde van de legislatuur worden het er 70 miljoen. Een belangrijke partner in de uitvoering van dit beleid is Vlaams minister Frank Vandenbroucke, die de sleuteldepartementen werk en onderwijs onder zijn bevoegdheden heeft. Ook hij heeft van de Vlaamse Regering 9,2 miljoen euro per jaar extra gekregen voor de financiering van het extra aanbod van cursussen Nederlands Tweede Taal (NT2) en de extra opleidingen van de VDAB.

Vervolgens gaat de minister in op het Verdrag betreffende de Europese Unie (EU-verdrag) dat een verbod van discriminatie op basis van nationaliteit instelt voor burgers van de Europese Unie Plus (EU+), zijnde de lidstaten van de Europese Unie, Europese Economische Ruimte (IJsland, Liechtenstein en Noorwegen) en Zwitserland. Dat discriminatieverbod belet niet dat men strenger mag zijn voor de eigen onderdanen. Op die basis kan het ontwerp van decreet aan de groep van gezinsvormers en gezinsherenigers een verplichting tot inburgering opleggen. Volgens de minister vragen die mensen daar trouwens zelf naar, omdat zij ervan overtuigd zijn dat dit hun kansen biedt op een zelfstandige toekomst in hun nieuwe vaderland.

Over wie gaat dit ontwerp van decreet? De minister legt uit dat de inburgering bedoeld is voor mensen die hier niet zijn geboren. Dat zijn vooreerst de niet-Belgen. Er is een vrijstelling voor wie hier verblijft met een tijdelijk doel, zoals studenten, vorsers, buitenlandse arbeidskrachten en ‘expats’ die hier enkele jaren

komen werken als kaderlid bij een multinational. Het ontwerp van decreet heeft immers niet de bedoeling de economie te ontwrichten, aldus de minister. De verplichting geldt ook niet voor de (nog) niet ontvankelijk verklaarde asielzoekers; op het moment dat hun asielverzoek ontvankelijk is verklaard, moeten ze wel naar de inburgeringscursussen. Die aanpassing gaat uit van de vaststelling dat het verzoek van zeven op de tien asielzoekers negatief wordt beoordeeld. Daarnaast vallen ook Belgen die geboren zijn buiten België onder de inburgeringsverplichting als minstens een van hun ouders geboren is buiten België.

Vrijgesteld zijn de mensen die hier onderwijs hebben gevolgd. “De beste inburgering is nog altijd het onderwijs”, zegt de minister: “Daar wordt immers niet alleen kennis en taalvaardigheid meegegeven; de leerlingen krijgen er ook inzicht in het waardenpatroon dat in onze samenleving geldt”.

Enkele categorieën inburgeraars zijn verplicht de cursussen te volgen. Die verplichting kan enkel opgelegd worden in het Vlaamse Gewest en niet in Brussel. In Brussel is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd over instellingen en niet over individuen. Verplichte inburgeraars zijn de nieuwkomers; dat zijn inwijkelingen die nog geen jaar zijn ingeschreven in het Rijksregister. In die groep zitten vooral mensen die naar hier zijn gekomen in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming. Altijd verplicht tot inburgering zijn de bedienaars van de zes erkende erediens ten die afkomstig zijn van buiten de Europese Unie. Zoals al gezegd vallen ook de erkende vluchtelingen die minder dan twaalf maanden zijn erkend, onder de verplichting. Ten slotte zijn eveneens de ‘oudkomers’ – dat zijn inwijkelingen die al langer dan twaalf maanden zijn ingeschreven in het Rijksregister – verplicht tot inburgeren als zij een leefloon trekken of een inkomen krijgen van de maatschappelijke dienstverlening van het OCMW (het zogenaamde artikel 60). De werkloze oudkomers vallen onder het inwerkingsdecreet. Maar het is goed mogelijk dat die mensen door de VDAB worden doorverwezen naar het onthaalbureau en naar inburgeringscursussen.

Niet verplicht tot inburgering zijn mensen die een vrijstelling genieten door het Europese recht (het vrij verkeer van personen en van werknemers). Dat zijn onderdanen van de EU+, hun echtgenoten en familie. Daar vallen ook de nieuwkomers onder die in een andere lidstaat van de EU+ aan integratievoorwaarden hebben moeten voldoen om daar ‘langdurig ingezetene’ te worden. Wie zo via Nederland binnen-

komt, heeft een volledige vrijstelling. Wie via Duitsland komt, moet wel nog Nederlands leren.

Andere vrijstellingen gelden voor wie al een attest inburgering heeft behaald, voor wie medische redenen kan aanvoeren, en voor wie ouder is dan 65 jaar. Vrijstelling kan ook verleend worden op basis van een behaald diploma. De laatste twee vrijstellingen gelden niet voor de bedienaars van erediens ten. De minister preciseert dat op het ogenblik dat in Vlaanderen een erkende imamopleiding wordt georganiseerd (bevoegdheid departement Onderwijs), de situatie verandert: dan geldt ook de vrijstelling op basis van behaald diploma.

Onder de prioritaire doelgroepen in Vlaanderen vindt men uiteraard de verplichte inburgeraars. Prioritair zijn tevens de ouders of voogden van een schoolgaand of leerplichtig kind, de huurders en kandidaat-huurders van een sociale woning in het Vlaamse Gewest, de inburgeraars die een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering trekken en de niet-Europese familieleden van onderdanen van de EU+ (als rechthebbende, niet als verplichte inburgeraar). De minister legt uit dat die prioriteiten van belang zijn als er capaciteitsproblemen opduiken bij het organiseren van de inburgering.

Als prioritaire doelgroepen in Brussel noemt de minister de ouders of voogden van een schoolgaand of leerplichtig kind, kandidaat-huurders van een sociale woning in het Vlaamse Gewest, en de inburgeraars die een inkomen genieten uit wachtuitkering, werkloosheidsuitkering, leefloon of maatschappelijke dienstverlening. Het zal er volgens de minister op aan komen die mensen te bereiken en te sensibiliseren voor het Vlaamse inburgeringsaanbod. Ook de familieleden van onderdanen van de EU+, die zelf geen EU+-onderdaan zijn, worden als prioritair beschouwd.

De minister wil een flexibel aanbod voor mensen die werken, als werknemer of als zelfstandige. De inburgeringsverplichting mag nooit ten koste zijn van de job of de werkgever. Onder flexibel verstaat de minister een aanbod in de avonduren of in het weekend. Het zou onzinnig zijn dat mensen hun baan moeten opgeven om een inburgeringscursus te volgen, die in feite als doel heeft hen aan een baan te helpen.

De verplichtingen die het ontwerp van decreet wil invoeren houden een tijdige aanmelding in (binnen de drie maanden na de inschrijving op het gemeente-

huis) en een regelmatige deelname. Het gaat dus om een inspanningsverbintenis. Later kan daar met een besluit van de Vlaamse Regering een resultaatsverbintenis van worden gemaakt, met bijvoorbeeld testen of een soort examens. Maar de minister wil dat de inburgering eerst op kruissnelheid geraakt vooraleer dergelijke testen eventueel ingevoerd worden. De aflevering van inburgeringsattesten wordt transparanter gemaakt. Er komen een apart attest voor wie een inburgeringstraject heeft doorlopen, een ander attest voor wie vrijgesteld is van inburgering, en een attest van EVC (eerder verworven competenties).

De minister noemt het onthaalbureau de motor van de inburgering. Het is de gemeente die de inburgeraars moet toeleiden naar het onthaalbureau. De bedienaars van de erediensten worden toegeleid door het Agentschap Binnenlands Bestuur. De verplichte oudkomers worden toegeleid door het OCMW dat daartoe een protocol zal afsluiten met het onthaalbureau. De werklozen worden door de VDAB naar het onthaalbureau gestuurd als dat nodig is wanneer de consulent vaststelt dat er eerst iets moet gebeuren aan de taalkennis van de werkzoekende of dat hij eerst wat inzicht moet krijgen in de organisatie van onze samenleving.

Wat kost de inburgering nu aan de inburgeraar? De minister beklemtoont dat het voor de verplichte inburgeraar in principe gratis is. Er moet wel een waarborg betaald worden, maar als de verplichtingen worden nagekomen, krijgt men dat bedrag terug. De rechthebbende inburgeraar betaalt een vergoeding die berekend wordt volgens het inkomen van inburgeraar en partner. Mensen die moeten rondkomen met een leefloon of lager, betalen eveneens niets.

Het onthaalbureau heeft in het primaire inburgeringstraject als taken: de intake, de trajectbegeleiding en de uitwerking van het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie. Het primaire traject duurt maximaal achttien maanden. Na inschrijving in de gemeente is er binnen de drie maanden een toeleiding door de gemeente met aanmelding bij een onthaalbureau. Het traject start binnen de volgende drie maanden – er start immers niet elke dag een cursus. En het traject zelf duurt twaalf maanden.

De minister geeft volgende schets van het primaire inburgeringstraject: de algemene trajectbegeleiding door de onthaalbureaus, het pakket maatschappelijke oriëntatie (waarin ingegaan wordt op de waarden en normen en waarin praktische informatie wordt meegegeven) door de onthaalbureaus, het pakket Nederlands als tweede taal (NT2) via de Huizen van het

Nederlands, en loopbaanoriëntatie door de VDAB. Daarbij acht de minister het een morele verplichting van de overheid om te maken dat er een behoeftedekkend aanbod is.

Wat het boetesysteem betreft, stelt de minister dat het geenszins de bedoeling is de mensen af te schrikken of te pesten. De sancties komen maar als mensen moedwillig het inburgeringsaanbod na herhaaldelijk aandringen blijven afwijzen. Het is een aanbod dat kansen creëert en dat de overheid geld en de inzet van personeel kost. Om aan de betrokkenen duidelijk te maken dat inburgering een principiële kwestie is, zijn er boetes uitgewerkt.

Zolang de wijziging van het inburgeringsdecreet niet is doorgevoerd, geldt het bestaande decreet dat werkt met strafrechtelijke boetes. Het probleem met penale sancties is dat de prioriteiten van het parket doorslaggevend zijn en er wordt vandaag eigenlijk niet vervolgd. Daarom wordt nu overgeschakeld naar een systeem van administratieve boetes. Die boetes variëren tussen de 50 en de 5000 euro. De minister noemt dat voldoende hoog, niet om mensen te ruïneren maar om duidelijk te maken dat het menens is uit preventieve overwegingen. De boete mag ook nooit dienen als afkoopsom. De minister heeft weet van een amendement vanuit de meerderheid dat zegt dat het betalen van de boete de inburgeraar niet ontheft van de inburgeringsplicht.

Tot slot geeft de minister een overzicht van de procedure bij de administratieve boete. De Vlaamse Regering bepaalt in uitvoeringsbesluiten wie de inbreuken vaststelt, wie de boete oplegt en wie de boete kan invorderen. De betrokkene krijgt de kans zich in regel te stellen. De betrokkene kan vragen om gehoord te worden en krijgt een beroepsrecht.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Stellingnames van de commissieleden

1.1. *Het standpunt van mevrouw Michèle Hostekint*

Mevrouw Michèle Hostekint is verheugd over de uitbreiding van de verplichte doelgroep tot de belangrijke groep van nieuwkomers-huwelijksmigranten, die vroeger niet of moeilijk bereikt werd. Ook de prioritaire aandacht voor 'oudkomers', ouders van schoolgaande kinderen is voor haar fractie

vanuit emancipatorisch perspectief zeer belangrijk. Mevrouw Hostekint vraagt daarom dat, in de mate van het mogelijke, specifieke cursussen in de schoolomgeving van hun kinderen, en in functie van hun schoolleven, zouden worden georganiseerd. De spreker stelt met plezier vast dat de minister van Onderwijs effectief werk maakt van het wegwerken van de wachtlijsten NT2. Maar ze wil toch blijven waarschuwen voor eventuele nieuwe verdringingseffecten ten aanzien van ‘oudkomers’.

Mevrouw Hostekint is verheugd over de bevestiging van de fundamentele rol van de reguliere aanbodverstrekkers inzake NT2 en de arbeidsmarkttoeleiding. De fractie van de spreker heeft steeds het accent gelegd op een inclusieve aanpak vanuit taal en werk. Een cursus normen en waarden op zich heeft weinig invloed als er geen verdere participatie in de samenleving op volgt. Daarvoor zijn taal en werk van essentieel belang.

De spreker sluit zich dan ook aan bij het pleidooi van de Commissie Waarden en Normen¹ om de inclusieve en transversale aanpak bij de behandeling van waarden en normen binnen de cursus maatschappelijke oriëntatie, en zelfs ruimer binnen het gehele inburgeringstraject, te behouden en versterken.

In het verlengde van die inclusieve aanpak, is mevrouw Hostekint ook verheugd dat gevolg gegeven wordt aan het standpunt van haar fractie om werkloze ‘oudkomers’ niet met het inburgeringsdecreet te vatten, maar met het bestaande beleid en de bestaande regelgeving voor werklozen. Dat wil dus zeggen via de sluitende aanpak en het inwerkingsdecreet. Ter illustratie wijst mevrouw Hostekint erop dat in Nederland de nieuwe inburgeringswet er vooralsnog niet komt, omdat een onderscheid tussen genaturaliseerde ‘oudkomers’ en andere Nederlanders in deze juridisch onhoudbaar is. Vandaar dat nu ook in Nederland voorgesteld wordt om werkloze ‘oudkomers’ via de Wet Werk en Inkomen aan te zetten en indien nodig te verplichten tot de nodige bijscholing, in plaats van met sancties via de inburgeringswet te dreigen.

Het is overigens in meerdere opzichten interessant om naar het Nederlandse inburgeringsbeleid te kijken en er de nodige lessen uit te trekken, zowel ten goede als ten slechte. Nederland kent al veel langer dan Vlaanderen een inburgeringsbeleid, maar door de verharding in het beleid en in de samenleving kon

men blijkbaar niet meer het nodige geduld opbrengen om op de ingeslagen weg verder te gaan. De slinger is er nu volledig doorgeslagen in de richting van het marktdenken en van resultaatsverbintenissen via examens. De inburgeraars moeten binnen een bepaalde periode slagen voor een examen en ze moeten zelf maar zien waar ze dat leren en hoe ze dat betalen. Kortom: hoe ze die resultaten halen, dat is de zo geroemde individuele verantwoordelijkheid.

De vier grote steden van Nederland hebben samen met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten alvast forse kritiek geuit op dat nieuwe inburgeringsdenken. Mevrouw Hostekint citeert uit hun brief aan het Nederlandse Parlement: “De hele wet lijkt te zijn gericht op het behalen van examens en niet op het eigenlijke doel: meer mensen te laten participeren in de samenleving.”.

Mevrouw Hostekint hoopt dan ook dat de Vlaamse Regering goed nadenkt alvorens ze voor het behalen van een inburgeringsattest op een later te bepalen tijdstip overgaat tot een resultaatsverbintenis. Vooralsnog houdt de regering het terecht bij een inspanningsverbintenis. Hierbij is het belangrijk, dat er in de uitvoeringsbesluiten een realistische definitie komt van het begrip ‘regelmatige deelname aan de cursussen’, waarbij dit in een percentage aanwezigheid wordt uitgedrukt in plaats van in afwezigheden. Zoniet worden lager geschoolden die een langer traject nodig hebben, benadeeld.

Meer en meer zal in het inburgeringsdebat ook de vraag gesteld worden wat er tegenover het behalen van een inburgeringsattest staat. Met andere woorden: wat is het civiele effect van een dergelijk attest?

Als ‘de vrijblijvendheid voorbij’ één van de uitgangspunten is bij het inburgeringsbeleid, dan betekent dit ook dat de inspanningen van alle zijden moeten komen en dat ook de Vlaamse overheid concrete verbintenissen met streefcijfers moet aangaan voor diversiteit in haar personeelsbeleid. Hiervoor is het volgens mevrouw Hostekint nodig dat er een hoger taalniveau binnen de inburgeringscursussen wordt nagestreefd. Het Nederlands op niveau 1.1 binnen het primaire inburgeringstraject is te beperkt als taalniveau om in het Nederlands te kunnen functioneren.

Bij de secundaire vervolgotrajecten zijn enkel de trajecten op de arbeidsmarkt voor inburgeraars met een professioneel perspectief geregeld, waarbij terecht de VDAB verantwoordelijk is. Mevrouw Hostekint

¹ *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 860/1.

vraagt wat de plannen zijn voor de ontwikkeling en uitbouw van een secundair traject voor mensen die willen verder leren (educatief perspectief) of mensen die in de eerste plaats hun levensloopbaan in hun sociale en gezinsleven uitbouwen (sociaal perspectief)? En welke reguliere voorzieningen zijn hiervoor verantwoordelijk?

Er is binnen de regering lang gediscussieerd over het systeem van sancties, vergoedingen en waarborgen. Mevrouw Hostekint vraagt om in de uitvoeringsbesluiten oog te hebben voor de administratieve lasten die dit met zich meebrengt. Die moeten volgens de spreker zo veel mogelijk worden beperkt.

Het vroegere strafrechtelijke sanctiesysteem heeft volgens mevrouw Hostekint niet de kans gekregen om zich te bewijzen. Het is in navolging van het regeerakkoord vervangen door een systeem van administratieve boetes. Hierbij moet de ondergrens voldoende laag zijn, om mensen niet nodeloos naar het OCMW te jagen, en moet de bovengrens voldoende hoog zijn, om afkoopgedrag te ontmoedigen. Mevrouw Hostekint blijft het vreemd vinden dat het boetesysteem ook wordt toegepast op de niet-verplichte maar wel rechthebbende inburgeraars. Zij betalen immers toch ook al een vergoeding.

De vergoedingen die rechthebbenden moeten betalen, moeten volgens mevrouw Hostekint zo laag mogelijk worden gehouden. Ze moeten afgestemd worden op de financiële draagkracht. De geëiste betaling mag geen instrument worden om potentiële rechthebbenden af te schrikken.

De spreker is het ermee eens dat er voor een verplichte basisopleiding geen vergoeding wordt betaald. Ze hoopt dat het alternatief van een waarborg als symbolische bijdrage voor gemaakte kosten sociaal voldoende realistisch en administratief haalbaar zal zijn.

1.2. *Het standpunt van de heer Wim Van Dijk*

Volgens de heer *Wim Van Dijk* is het langverwachte wijzigingsdecreet inburgering het product van ongetwijfeld intens meerderheidsoverleg. Elke partij uit de meerderheid heeft waarschijnlijk wel een van haar aandachtspunten in het decreet kunnen laten opnemen, “zodat nu iedereen tevreden – misschien zelfs ietwat vertederd – staat te lachen rond de kribbe van de pasgeborene”. “Aan de oppositie rest de taak om – als een wat ongewilde tante wellicht, aan wie men met tegenzin het geboortekaartje heeft gestuurd – de

algemene tevredenheid wat te temperen en het toch maar te hebben over de gebreken van het kind” verklaart de heer Van Dijk.

De spreker gaat zich daarbij niet vermeien in grote filosofische discussies over diversiteit en multiculturele samenleving. Dat houdt hij liever voor het plenaire debat. Maar hij wil toch nog eens kort de Vlaams Belangvisie schetsen op inburgering en op het vreemdelingenbeleid in het algemeen. Aan die visie toetst zijn fractie ontwerpen als dit. Die visie vertrekt niet vanuit de multiculturele logica, zoals die gemeengoed is bij zowat alle andere partijen. Met die andere uitgangspositie is niets mis, aldus spreker. Het verwerpen van de multiculturele samenleving betekent volgens Sylvain Ephimenco, een Nederlands publicist van Algerijnse afkomst: “immers niet automatisch het afwijzen van de ander, van de nieuwkomer of de allochtoon. Dat is een perfide beschuldiging die het wezenlijke verschil tussen multicultureel en multi-etnisch niet wil erkennen en alleen maar dient om het debat om zeep te helpen.”.

Voor de spreker, is het afwijzen van de multiculturele samenleving een volstrekt legitiem standpunt, dat niets met racisme te maken heeft. Het betekent ook geen principieel afwijzen van diversiteit, integendeel. De Vlaams-nationalisten van het Vlaams Belang zijn grote voorstanders van diversiteit, op voorwaarde dat die gekoppeld is aan territorialiteit. Dat is een door en door Europese gedachte, zoals ook Louis Verbeke, voorzitter van de Vlerick Management School, op 21 juli 2006 nog betoogde in *De Tijd*: “Je krijgt diversiteit door een land- of regiogrens over te steken. [...] Maar historisch zien die regio's of landen zich als cultureel homogeen.”. Die visie op diversiteit is de achtergrond van de Vlaamse politieke opstelling ten opzichte van de Franstaligen, bijvoorbeeld in de Rand. Maar ze wordt door de ‘multiculturalisten’ verlaten wanneer het gaat om nieuwkomers van buiten Europa.

Diversiteit en homogeniteit sluiten elkaar niet uit. Het is de kern van een Europese visie op identiteit en het is ook de Vlaams Belangvisie. Binnen eenzelfde samenleving, binnen eenzelfde regio of natie moet het naast elkaar bestaan van verschillende collectieve identiteiten worden vermeden. Dat leidt onvermijdelijk tot het naast elkaar leven van al die groepen, tot gettovorming en spanningen. Het is een slechte basis voor een samenleving, want het bevordert een zekere apartheid.

Het Vlaams Belang gaat uit van het concept van de modelcultuur, waaraan nieuwkomers zich moeten

aanpassen. Dat model is intussen regeringspolitiek in tal van Europese en westerse landen die definitief het multiculturele model hebben afgeschreven als onwerkbaar en niet wenselijk. Om maar alleen John Howard te citeren, de eerste minister van Australië: “Australiërs trekken zich niks aan van de herkomst van nieuwkomers, zolang ze maar Australiër willen worden. In de jaren ‘80 en ‘90 hadden we het idee dat een soort van federatie van culturen mogelijk was. Maar dat lukte niet. Je moet een dominante cultuur hebben. En de onze is de Angelsaksische.”. Dat is precies wat het Vlaams Belang voorstaat.

Volgens de heer Wim Van Dijk kunnen we moeilijk van nieuwkomers verwachten dat zij zich in- of aanpassen, dat zij zich inburgeren, als men geen duidelijk zicht heeft waaraan zij zich dienen aan te passen, en – al even belangrijk – in welke mate. Wat dat betreft zijn de antwoorden van de ‘multiculturalisten’ bijzonder uiteenlopend. Het Vlaams Belang antwoordt tenminste het voordeel van de duidelijkheid: nieuwkomers hebben de plicht zich aan te passen aan onze Vlaamse, Europese en westerse modelcultuur, aan onze taal, maar ook aan onze normen en waarden. En dat aanpassen heeft wel de draagwijdte van assimilatie, waarbij ook de hele resem sociale normen en gebruiken die men heeft meegebracht vanuit het thuisland, overboord dienen te worden gegooid. De tekst over normen en waarden van de zogenaamde ‘commissie van wijzen’ vertoont precies daar een groot manco, en geeft dus geen oplossing aan kwesties die nochtans de publieke opinie heftig beroeren, zoals het dragen van een hoofddoek.

De heer Van Dijk zegt dat de nieuwkomers nood hebben aan duidelijkheid, naast een strenge hand tegen al wie zich aan de plicht tot aanpassen onttrekt. Ook bij allochtonen bestaat veel ongenoegen over de ‘flou artistique’ in dat verband en over de jarenlang volgehouden knuffelpolitiek, waarvan zij misschien wel in de eerste plaats het slachtoffer zijn geworden. Maar wie zich wel aanpast en enorme inspanningen levert om op te gaan in onze cultuur, verdient de grootste lof. Vlamingen moeten inzien wat een prestatie het is voor immigranten om deel te worden van een samenleving die totaal anders is dan die waar ze vandaan komen. De spreker is ervan overtuigd dat de overgrote meerderheid van de Vlamingen dat inzicht allang heeft.

Het Vlaams Belangstandpunt heeft niets te maken met het afwijzen van veelkleurigheid, want het heeft niets te maken met ras of huidskleur. Het Vlaams

Belang wil ook geen terugkeer naar het ‘blanke Vlaanderen van vroeger’ zoals de heer Bart Somers eens heeft gezegd. Het Vlaams Belang deelt met iedereen de bezorgdheid om onze samenleving leefbaar te houden. Maar in tegenstelling tot anderen is het Vlaams Belang ervan overtuigd dat de multiculturele samenleving de problemen enkel maar vergroot, in plaats van ze op te lossen, aldus de heer Van Dijk.

Dit ontwerp van decreet ademt volgens de spreker net zoals de beleidsnota nog altijd een multiculturele sfeer, waarbij in feite iedereen zich dient aan te passen aan de nieuwe diverse samenleving. Ook de Vlamingen. De spreker denkt dat hij zonet genoegzaam heeft geschetst dat hij dat geen goede vertrekbasis vindt voor een degelijk inburgeringsbeleid.

Bovendien wordt het inburgeringsbeleid dan nog eens in de wielen gereden door een totaal ontspoord federaal vreemdelingenbeleid. De minister zal natuurlijk zeggen dat hij daar moeilijk aan kan remediëren, maar dat is slechts ten dele waar. Hij kan vanuit Vlaanderen aandringen, en blijven aandringen, op overleg terzake met zijn federale collega’s. En binnen de partijen van de meerderheid die voor een deel ook de federale meerderheid vormen – kan aan de alarmbel worden getrokken. Want het federale beleid hypothekeert in grote mate elk Vlaams inburgeringsbeleid, hoe goed het ook zou worden uitgetekend. Door de soepele regelgeving voor gezinshereniging en -vorming ontstaan elk jaar weer nieuwe ‘eerste generaties’. Dat zijn weer nieuwe lichten kinderen die totaal Nederlandsonkundig aan de schoolpoorten verschijnen, en als die kinderen groot zijn, herhaalt dat proces zich. Dat is dweilen met de kraan open. Vlaanderen moet dus op zijn strepen staan en concrete eisen formuleren voor beperkingen aan de gezinsvorming en -hereniging, een strengere asielwetgeving en een grondige herziening van de naturalisatiewetgeving.

Volgens de spreker bevat het ontwerp van decreet zeker enkele goede punten. Zo wordt de doelgroep voor het inburgeringsbeleid uitgebreid tot de zogenaamde ‘oudkomers’ en tot sommige categorieën Belgen. De doelgroep voor verplichte inburgering wordt daarenboven uitgebreid met de gezinsherengeners en -vormers en ‘oudkomers’ met een leefloon. Tegelijkertijd vallen de asielzoekers waarvan de aanvraag nog niet ontvankelijk is verklaard (de NOVA’s), voortaan buiten het inburgeringsbeleid. Enkel zijn ontvankelijk verklaarde asielzoekers (of OVA’s) nog

verplicht maatschappelijke oriëntatie (MO) te volgen. De overweging dat zeker 80 percent van de niet-erkende vluchtelingen het land zal dienen te verlaten, is terecht. Met al die aanpassingen komt de minister voor een deel tegemoet aan de kritiek van het Vlaams Belang dat al te weinig vreemdelingen en allochtonen aan de inburgering moeten deelnemen en dat in het geval van de asielzoekers de verkeerde doelgroep werd aangesproken.

De bepalingen over de financiële vergoeding en over de waarborg voor de verplichte categorieën dragen eveneens de goedkeuring van het Vlaams Belang weg, al begrijpt de heer Van Dijk niet goed waarom voor Brussel een uitzondering wordt gemaakt.

Maar er zijn ook belangrijke minpunten. Zo wordt inburgering niet verplicht voor ‘oudkomers’ die onze taal niet kennen en geen werk hebben of ouder zijn van schoolgaande kinderen. Dat was nochtans aangekondigd door de minister. Er worden wel prioritaire categorieën ingevoerd, die uitdrukkelijk aangesproken zullen worden. Het is echter duidelijk dat deze prioritaire categorieën zijn ingesteld omdat men ze niet bij de verplichte categorie wilde indelen. Dat is zonder meer een zwaktebod. De minister mag dan wel met trots beweren dat dit decreet en de bijkomende financiële middelen die ermee gepaard gaan, op kruissnelheid tot 25.000 mensen bij het inburgeringsbeleid zullen betrekken. Zelfs als dat cijfer effectief wordt gehaald, moet men, in het licht van de volledige allochtone bevolking en van de forse aantallen nieuwkomers die zich elk jaar in Vlaanderen vestigen, het bereik van het beleid toch enigszins relativeren.

Penale boetes worden wel vervangen door administratieve, maar de controle en de inning zullen problematisch blijven. Van andere wijzen van sanctionering is geen sprake meer. Het Vlaams Belang blijft in dat verband een koppeling vragen met de federale verblijfsvergunning. Het moet mogelijk zijn om die vergunning, in een individuele procedure met alle juridische waarborgen, in te trekken als personen pertinent blijven weigeren de verplichte inburgering te volgen of te voleinden. De Vlaamse overheid zou dat samen met de federale overheid moeten realiseren. De ultieme sanctie is een stok achter de deur. De bedoeling is dat die stok niet wordt gebruikt omdat iedereen aan zijn of haar verplichtingen voldoet. Maar de stok moet er wel zijn en hij moet dik genoeg zijn.

Waar het Vlaams Belang echter het meeste voorbehoud maakt, is bij het ontbreken van een resul-

taatsverbintenis. De heer Van Dijk vermoedt dat de minister, en een aantal partijen van de meerderheid, daar wel voorstander van zijn. Maar de enige toegave die zij op dat vlak van de linkerzijde hebben kunnen afdwingen, is het louter inschrijven van het principe in het ontwerp van decreet. Dat voorstellen als een grote overwinning, zou de waarheid geweld aandoen. Door het uitstel van de effectieve invoering van een resultaatsverbintenis te verantwoorden met een nog niet voleindigde zoektocht naar een draagvlak, verbloemt men een politieke onenigheid. Er komt dus geen examen of burgerschapsproef, zoals het Vlaams Belang altijd gevraagd heeft. Dat is volgens de spreker bijzonder jammer, omdat het de zekerheid dat mensen effectief het pad naar aanpassing hebben ingeslagen verhoogt.

De proef is voor het Vlaams Belang geen fetisj. De kernvraag is echter wat het resultaat van al onze inspanningen is. Zijn nieuwkomers ingeburgerd na het volgen van een traject? De spreker betwijfelt het. Zijn ze op de goede weg geraakt? Er bestaat weinig zicht op wat er gebeurt na de trajecten en de cursussen. Dat is nochtans nodig om de impact van ons beleid te meten. Een loutere inspanningsverbintenis biedt niet zoveel garanties: men meet niet eens de opgedane kennis en vaardigheden. Inburgeren dreigt daarmee te worden verengd tot een formeel checken van het aanwezigheidsregister. Een examen biedt wat dat betreft toch meer zekerheid, al kan geen enkele proef (en zelfs niet een loyaliteitsverklaring) peilen naar de goede (of slechte) intenties van de nieuwkomers. Maar de overheid heeft dan tenminste een indicatie en het biedt de nieuwkomers ook meer houvast. Het Vlaams Belang ziet niet in waarom zo’n resultaatsverbintenis in het nadeel zou zijn van de inburgeraars, of wat daar voor onoorbaars aan is. De beslissing om ze in te voeren wordt nog maar eens uitgesteld. Op die manier zal het inburgeringsbeleid te weinig resultaat blijven boeken.

Tot slot: door het uitstel van inwerkingtreding van essentiële onderdelen van dit wijzigingsdecreet, en de te grote delegatie van beslissingen naar de regering, blijft het decreet voor een deel in de startblokken zitten. Het lijkt erop dat de minister – die volgens de heer Van Dijk ook binnen de meerderheid een gebrek aan daadkracht verweten wordt – met het snel goedkeuren van dit ontwerp van decreet een succesje wil boeken, maar dat de politieke onderhandelingen over de heikele punten nog moeten worden gevoerd.

De heer Van Dijk besluit dat dit ontwerp van decreet nog te weinig tegemoetkomt aan wat volgens het Vlaams Belang een goed inburgeringsbeleid zou

moeten zijn. De basis van dat beleid is en blijft voor hem fout, omdat het geen afstand kan en wil nemen van de diversiteitscultus. Mede daardoor repareert dit decreet maar ten dele een slecht basisdecreet. Het heeft volgens hem dan ook weinig zin daar links en rechts nog wat bijkomend aan te sleutelen door het te amenderen. Toch zal het Vlaams Belang de ongetwijfeld goed bedoelde wijzigingen van de minister en van de meerderheid niet zomaar afschieten, omdat ze voor een stuk tegemoetkomen aan bekommernissen die zij in het verleden meermaals hebben geuit. De Vlaams Belangfractie zal zich bij de eindstemming onthouden.

1.3. *Het standpunt van mevrouw Cathy Berx*

Mevrouw *Cathy Berx* heeft in oktober 2005 haar ongenoegen geuit over het uitblijven van dit ontwerp van decreet. Nu ze het ontwerp ziet, beseft ze dat ze de complexiteit onderschat heeft.

Zij vindt het belangrijk om vooraf duidelijk te omschrijven hoe haar fractie de samenleving ziet. Diversiteit moet het uitgangspunt zijn om dit ontwerp te duiden, te waarderen en te evalueren. In een multiculturele samenleving leven mensen met een verschillende etnisch-culturele achtergrond in één gemeenschap en op één grondgebied samen. Mensen hebben schuld noch verdienste aan hun huidskleur, hun culturele achtergrond, hun ouders en hun leefsituatie. Die aspecten kunnen ertoe leiden dat iemand beslist te migreren. De spreekster treedt de heer Van Dijk wel bij wanneer hij het heeft over de link met het federale beleid. Het inburgeringsbeleid wil een gemeenschappelijke sokkel vormen door de kennis van taal, normen en waarden te stimuleren en door toeleiding naar de arbeidsmarkt en secundaire trajecten.

Multiculturaliteit betekent volgens mevrouw Berx niet dat iedereen een aantal aspecten uit alle hier aanwezige culturen moet overnemen. Normen en waarden definiëren en nadenken over onze eigen identiteit betekent dat wordt uitgegaan van een modelcultuur. Het betekent dat de loyaleiteit in Vlaanderen ligt. De spreekster wil de discussie over onze normen en waarden voortzetten. Een aantal punten is nog niet uitgeklaard.

De CD&V-fractie is zeer tevreden met het ontwerp van decreet tot wijziging van het inburgeringsdecreet van 2003. Het geeft uitvoering aan een zeer belang-

rijk deel van het Vlaamse regeerakkoord. Nooit eerder was een Vlaams regeerakkoord zo concreet en duidelijk in zijn voornemens over het omgaan met diversiteit. Door die concretisering hebben we de lat hoog gelegd. De Vlaamse Regering moest niet van nul beginnen. Ze kon bouwen op het inburgeringsdecreet uit de vorige legislatuur, dat evenwel veel onvolkomenheden bevatte.

De oorspronkelijke scepsis heeft bij de meeste actoren en betrokkenen godzijdank plaats gemaakt voor de overtuiging dat de weg van het inburgeringsbeleid, zoals het nu veel sterker wordt uitgetekend, de enige weg is. Dat is ook de visie van CD&V: inburgering is een zeer positief gegeven. Het sluit aan bij de personalistische mensvisie van de christendemocraten: inburgering moet mensen in de samenleving en op die manier de samenleving zelf versterken. Het is een duidelijk verhaal van rechten en plichten, van kansen en verantwoordelijkheden.

In die zin is het verhaal van de wortel en de stok achterhaald en zinloos: het inburgeringstraject is op zich de wortel. Inburgering, het primaire en secundaire traject en de vele middelen die Vlaanderen er terecht in investeert, zijn een waarde op zich. Dat de ultieme bedoeling is dat nieuwkomers en Nederlandsonkundige 'oudkomers' zo snel mogelijk actief kunnen participeren aan onze samenleving doet daaraan geen afbreuk.

Wel mogen de investeringen in mensen, toegestaan door het Vlaams Parlement, niet vrijblijvend zijn. De stijgende budgetten zullen verantwoord moeten kunnen worden door een permanente analyse van de effecten en de resultaten van de beleidsinspanningen, en dit zowel voor het primaire als het secundaire traject. Die analyse zal – zo bleek in de hoorzitting van deze ochtend – wellicht wegen op het draagvlak. Wel blijft het zoeken naar goede en werkbare formules om resultaten te toetsen. Dit blijkt ook uit de ervaringen uit Nederland, waar deze maand de besprekingen in de Tweede Kamer over het wetsvoorstel zijn gestart.

Met de uitbreiding van de doelgroep van het Vlaamse inburgeringsbeleid wordt een belangrijke doelstelling van het regeerakkoord en het CD&V-programma uitgevoerd. CD&V juicht dat toe. De mensen uit de doelgroep hebben recht op een inburgeringstraject. Wanneer een wetgever een subjectief recht in het leven roept, is dat natuurlijk nooit onvoorwaardelijk. Het voorwerp moet minstens bepaalbaar zijn: wie

kan wanneer en onder welke voorwaarden aanspraak maken op het recht, in casu het inburgeringstraject? De beschikbaarheid van het aanbod bepaalt of het recht kan worden gerealiseerd. Dat is een element dat moeilijk verzoenbaar is met een subjectief recht. Door een onderscheid tussen prioritaire en niet-prioritaire gerechtigden in het leven te roepen, wordt die idee eigenlijk bevestigd. Een termijnloze, unilaterale verdaging van de aanspraak van een rechthebbende naar een wachtlijst, is juridisch moeilijk verzoenbaar met de idee van een subjectief recht. Uiteraard is de CD&V-fractie realistisch. Toch pleit ze voor een snelle inwerkingtreding van met name de bepaling die ook de ‘oudkomers’, die leven van een leefloon als verplichte inburgeraars, kwalificeert. Met het amendement van de meerderheid worden deze inburgeraars in elk geval nu reeds toegevoegd aan de lijst van prioritaire doelgroepen. Uiteraard is een behoeftedekkend aanbod cruciaal.

Door gezinsvormers en gezinsherenigers inburgeringsplichtig te maken, neemt de Vlaamse decreetgever zijn verantwoordelijkheid. CD&V hoopt dat ook de federale meerderheid dit volgende week doet in de zin van een zeer strakke omzetting van de richtlijn inzake het recht op gezinshereniging van derdelanders. De richtlijn laat toe om gezinsvorming en -hereniging te koppelen aan het verblijfsrecht en aan het bewijs van voldoende middelen van bestaan. Een meerderheidspartij in de federale regering stelt in een congresstekst van 11 maart 2006 (punt 28 om precies te zijn) dat zij er bij de federale overheid op aandringt dat de Europese richtlijn in verband met de gezinshereniging onmiddellijk en onverkort wordt geïmplementeerd in onze wetgeving. Welnu, CD&V stelt hierin uiteraard legitieme verwachtingen, ter versterking van het eigen Vlaamse inburgeringsbeleid. De enige effectieve goede stok achter de deur is immers de koppeling van de inburgeringsplicht aan het verblijfsrecht.

CD&V-N-VA is wel bekommerd over de invulling van het secundaire inburgeringstraject. Inburgering reikt uiteraard veel verder dan het volgen van het primaire inburgeringstraject. Na de voltooiing van zijn primaire inburgeringstraject heeft de inburgeraar recht op deelname aan een secundair inburgeringstraject dat aansluit op zijn primaire inburgeringstraject. Het decreet zet terecht sterk in op het loopbaanperspectief: door eigen arbeid een inkomen verwerven is immers een belangrijke waarde in onze samenleving en versterkt het draagvlak voor solidariteit. Heel wat nieuwkomers of Nederlandsonkundige ‘oudkomers’

zullen evenwel tijdelijk of definitief geen loopbaanperspectief hebben. Daar niet op inspelen is niet in het belang van de samenleving noch in het belang van deze mensen. Het kan daarbij gaan om een verdere verdieping van de kennis van het Nederlands, aanvaarten van hogere studies, sociaal-cultureel engagement, opvoedingsondersteuning. De fractie rekent erop dat protocollen met de ministers van onder meer Cultuur, Onderwijs en Welzijn zo snel mogelijk vorm en invulling geven aan de secundaire trajecten. Het aanduiden van de reguliere voorzieningen bij besluit, zoals het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) vraagt, is wat dat betreft een pure formaliteit die niet echt veel meerwaarde biedt.

Daarnet stelde het lid al dat de hoge investeringen in deze mensen niet vrijblijvend kunnen zijn. De financiële bijdrage waarin het decreet voorziet, leest ze vanuit diezelfde optiek. Het geeft aan dat de aangeboden cursussen een inspanning vergen van de Vlaamse Gemeenschap, een inspanning waarvoor een groot draagvlak bestaat, als zij niet vrijblijvend is. Terecht is op de hoorzitting opgemerkt dat we alert moeten blijven voor vermijdings- en uitwijkingsgedrag. Waarom immers inschrijven voor maatschappelijke oriëntatie als elders andere facetten van het inburgeringstraject kunnen worden gevolgd zonder risico op sanctie?

Ook voor CD&V is de nieuwe sanctionering geen doel op zich. Hoe minder aanleiding tot het opleggen van sancties, hoe beter. Dat is enkel een bewijs dat mensen de kansen met beide handen grijpen. Laten we ons ook niet blindstaren op de maximale hoogte van de sanctie, zegt mevrouw Berx. Het gaat om sancties tussen 50 en 5000 euro. Uiteraard zal er een evenwicht moeten zijn tussen de ernst van de inbreuk en de hoogte van de sanctie. Een hoog maximumbedrag is niettemin nuttig om te vermijden dat mannen hun vrouw thuishouden omdat ze niet willen dat zij met de buitenwereld in contact komt, zich emancipeert. Om te vermijden dat de verplichte inburgering alsnog de facto zou kunnen worden afgekocht via de administratieve geldboete, dient de meerderheid een amendement in. Iemand blijft inburgeringsplichtig, zolang hij/zij het inburgeringstraject niet heeft gevolgd; het betalen van een boete verandert daar niets aan.

Tot slot wijst mevrouw Berx erop dat door de verwachte vernieuwing van de federale wetgeving snel reparaties aan dit decreet nodig zullen zijn, omdat tal van bepalingen uit dit ontwerp achterhaald zullen

zijn. Maar dit is uiteraard geen reden om nu niets te doen.

Minister *Marino Keulen* repliceert dat de wijziging van de federale wetgeving in behandeling is, maar nog niet is goedgekeurd. Hij kan er dus geen rekening mee houden, want de besluitvorming die hij tot stand brengt, kan alleen gebaseerd zijn op het bestaande, niet op verwachtingen. Dat betekent inderdaad dat achteraf technische aanpassingen nodig zullen zijn.

1.4. *Het standpunt van mevrouw Mieke Vogels*

Mevrouw *Mieke Vogels* is ervan overtuigd dat niemand die vandaag aan het woord was, de doelstelling van de inburgering in vraag stelt. Allen zijn er inmiddels van overtuigd dat Vlaanderen veel te laat startte met onthaal en inburgering. Zij trekt hierbij de parallel met de leerplicht. Maar over de manier waarop men die doelstelling in de praktijk brengt, kan men wel van mening verschillen.

Men is het erover eens dat de overgrote meerderheid van de nieuwkomers het inburgerings- en onthaalbeleid prettig vindt en er enthousiast op inschrijft. Slechts een klein deel wil niet mee, onder andere degenen die vinden dat vrouwen niet buiten mogen komen. Om hen te vatten is een tweesporenbeleid nodig, een combinatie van positieve aanmoedigingen en sancties. Mevrouw *Vogels* vindt het in dat verband raar dat mevrouw *Berx* opmerkt dat wat deze ochtend in de hoorzitting over wortel en stok werd gezegd unfair en zinloos is. Het middenveld en het parlement mogen daar toch vragen over stellen? Tijdens het ministerschap van mevrouw *Vogels* merkte CD&V voortdurend op dat het middenveld onvoldoende aan bod kwam. Zij moest niet proberen om te zeggen dat wat *Caritas* zei unfair en zinloos was. De gedachten zijn nog altijd vrij.

Mevrouw *Vogels* heeft een aantal amendementen ingediend. Ze stelt vooreerst de vraag of er nu met dit nieuwe ontwerp van decreet meer of juist minder zal worden ingeburgerd. Juridisch wordt het ongeloflijk ingewikkeld. Zo zijn er verplichte inburgeraars, prioritaire categorieën, mensen die men wil aanzetten om in te burgeren enzovoort. Bovendien spoort de juridische logica van de Wetstraat zeker niet altijd met de logica van het gezonde verstand uit de Dorpsstraat. Het zal niet gemakkelijk zijn om op het terrein aan 'oudkomers' of nieuwkomers uit te leggen tot welke categorie ze nu behoren. Heel wat allochtonen hebben een veel groter Europees gevoel

dan wij: ze hebben familieleden in Duitsland, Frankrijk, Nederland enzovoort. Leg dan maar eens uit dat een allochtoon die Belg geworden is en huwt met een allochtone vrouw, verplicht is in te burgeren en ook nog een waarborg moet betalen, terwijl zijn neef, die de Franse nationaliteit heeft maar intussen in België woont en met een allochtone vrouw huwt, dat niet hoeft te doen.

Mevrouw *Vogels* ziet alvast een categorie van mensen aan wie de inburgering ontraden wordt: de vijfenzestigplussers. In een tijd dat mensen steeds ouder worden, is het niet zo fraai om hier de grens van vijfenzestig in te schrijven. Dat leidt onder meer tot moeilijkheden op het moment dat die mensen zorg nodig hebben. Als minister heeft de spreker nogal wat oudere allochtonen ontmoet, vooral dan vrouwen, die totaal geïsoleerd leefden en vroegen om toch wat Nederlands te kunnen leren.

Minister *Marino Keulen* repliceert dat dit ontwerp een vrij genuanceerd werkstuk is dat gedragen wordt door een zeer brede meerderheid in het parlement. Het is natuurlijk geschreven in het licht van een activeringsbeleid: in een poging om economisch actieve mensen zo snel mogelijk in te schakelen in het arbeidsproces. Maar de vijfenzestigplussers blijven rechthebbend en zijn van harte welkom, zo benadrukt de minister.

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt op dat de bepaling dat de vijfenzestigplussers ontheven worden van de inburgering een onbedoeld signaal inhoudt. Bovendien zal de realiteit niet zo simpel zijn: minister *Keulen* heeft heel wat middelen kunnen vrijmaken maar in Onderwijs is er toch nog iets minder ter beschikking.

Minister *Marino Keulen* verduidelijkt dat Onderwijs en Werk er 9,2 miljoen euro verkrijgen, voor een extra aanbod NT2 en voor extra VDAB-trajecten. Er is dus meer geld vanuit Werk, Inburgering en Onderwijs, om een behoeftedekkend aanbod tegenover de verplichting te kunnen stellen.

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt dat het budget van minister *Keulen* verhoogd wordt van 32 tot 70 miljoen euro. Minister *Frank Vandenbroucke* daarentegen krijgt er maar 9,2 miljoen euro bij, terwijl het NT2-project toch meer kost dan maatschappelijke oriëntatie.

Volgens minister *Marino Keulen* klopt de berekening van minister *Vandenbroucke* perfect: de som is begroot volgens de nodige capaciteit.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* klopt die rekening inderdaad, en dat is precies ook de reden waarom van de vier categorieën verplichte inburgeraars één categorie niet in artikel 5 maar in artikel 6 is ondergebracht: de ‘oudkomers’ die ook OCMW-klienten zijn. Artikel 6 wordt immers niet onmiddellijk van toepassing maar pas op het moment dat de Vlaamse Regering daartoe een beslissing neemt. De spreker heeft een aantal vragen over die tussentijd. Zeker de OCMW’s van de grotere steden interpreteren de hele leefloonwetgeving vrij verregaand: het krijgen van een leefloon wordt verbonden aan de bereidheid tot tewerkstelling. De rechtbank volgt de OCMW’s daarin steeds meer. Daardoor zit men in dezelfde logica als bij de VDAB: de kansen op tewerkstelling kan men maar vergroten door Nederlands te volgen of in te burgeren. Het aantal OCMW-klienten dat op dit moment Nederlands volgt, is dan ook enorm groot. In Antwerpen loopt dat perfect: de wachttijd bedraagt nog maximum drie maanden. Nieuwkomers die een beroep doen op het OCMW, worden bijna onmiddellijk voor een inschrijving verwezen naar de VDAB en het Huis van het Nederlands en worden daar als een prioritaire categorie beschouwd.

Volgens het ontwerp van decreet zijn de OCMW-klienten nog niet verplichte inburgeraars maar ze behoren ook niet tot de prioritaire categorieën. Kan het OCMW, als het decreet in voege treedt, een OCMW-klient nog rechtstreeks naar het Huis van het Nederlands sturen en het onthaalbureau dus counten? Gelden op dat moment dan voor NT2 dezelfde prioritaire categorieën als voor de maatschappelijke oriëntatie? Als dat het geval is, betekent dit dat de hele werking, die zeker in grote OCMW’s is opgestart om de cliënt snel te integreren, niet meer kan plaatsvinden. Mevrouw *Vogels* heeft daarover een aantal amendementen ingediend omdat ze het als Antwerps OCMW-raadslid erg belangrijk vindt dat aan de werkwijze niet wordt getornd.

Minister *Marino Keulen* antwoordt dat aan die laatste verzuchting wordt tegemoetgekomen door een amendement van mevrouw *Berx* en mede-indieners. Voorlopig kan een OCMW nog rechtstreeks doorsturen naar het Huis van het Nederlands maar als het gewijzigde inburgeringsdecreet operationeel is, moet wel het uitgetekende circuit worden gevolgd.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* wordt de zwaksten in de samenleving een ongelooflijke administratieve rompslomp opgedrongen. De groep alleenstaande allochtone vrouwen met kinderen is zeer groot. Dat

is het gevolg van georganiseerde huwelijken waar vrouwen na een aantal jaar, en dus ook na een aantal kinderen, willen uitbreken. Zij moeten zich dan inschrijven bij het OCMW, waar ze talloze documenten moeten aanleveren. Daarna komen ze bij de VDAB en het onthaalhuis terecht, waar ze opnieuw dezelfde documenten moeten binnenbrengen, terwijl men een aantal gegevens gewoon uit het Rijksregister kan plukken. Wat zou staatssecretaris *Vincent Van Quickenborne* daarvan denken?

Minister *Marino Keulen* zegt dat wie onder de categorie valt, doorverwezen wordt. Dat vergt toch niet veel administratie. Welke administratieve rompslomp bedoelt de spreker precies?

Mevrouw *Mieke Vogels* verwijst naar haar voorbeeld van daarnet. Een jonge vrouw komt hier op zestien jaar om te huwen, dus in het kader van een gezinshereniging. Ze is dan nog onderhevig aan de leerplicht en volgt dus nog twee jaar onderwijs. Ze hoeft dus eigenlijk niet in te burgeren, maar moet wel het bewijs leveren dat ze onderwijs gevolgd heeft, terwijl dat logischerwijze volgt uit de bepalingen van de leerplicht. Bij de amendementen zal de spreker nog voorbeelden geven. Een aantal andere gegevens kunnen gewoon uit het Rijksregister gehaald worden en moeten dus niet door de inburgeraar aangebracht worden. Het is toch absoluut overbodig om een doktersbewijs te vragen als iemand een inkomen heeft als invalide.

De minister zegt dat de jonge vrouw toch een getuigschrift heeft van het gevolgde onderwijs, ze krijgt heel wat vrijstellingen voor eerder verworven competenties of voor het feit dat ze een bepaalde capaciteit ondertussen onder de knie heeft. Het klopt niet dat mensen een berg papieren moeten meenemen. Het blijft echt wel beperkt tot een strikt minimum. Als iemand ingeschreven is in het onthaalbureau, werkt het systeem Matrix. De gegevens worden dan in een gesloten digitaal systeem ingevoerd.

Mevrouw *Mieke Vogels* leest in het ontwerp telkens weer de vraag om lijsten door te sturen, bewijzen binnen te brengen. Mensen die hier pas zijn, en dus nog niet sterk staan, worden al van de ene naar de andere administratie gestuurd. Ze worden nu nog verder belast. Nog belangrijker is volgens de spreker het gebrek aan hiërarchie tussen de verschillende verplichtingen. De spreker is het niet eens met de uitspraak van mevrouw *Berx* dat de nieuwe vreemdelingenwet moet bepalen dat mensen die niet inge-

burgerd zijn, hun verblijfstitel kunnen verliezen. In dezelfde logica zouden mensen zonder inburgeringsattest geen recht hebben op een leefloon. Het gebeurt trouwens nu soms al dat mensen die geen Nederlandse les willen volgen, geen leefloon meer krijgen. De federale leefloonwetgeving is gebaseerd op de mensenrechten en zegt dat iedereen recht heeft op een menswaardig bestaan. Hoe vallen beide aspecten te rijmen? Men kan de jurisdictie afwachten maar het ware goed om op voorhand een aantal analyses te maken. Het gaat immers over mensen en er dreigt ongelijkheid.

Mevrouw Mieke Vogels maakt haar opmerkingen concreter. Mensen met een OCMW-uitkering zullen verplicht worden om een inburgeringstraject te volgen. Hebben ze geen recht meer op een leefloon als ze geen inburgeringsattest hebben?

De *minister* zegt dat alles van de omstandigheden afhangt. Als mensen een rechtmatige reden hebben, is er geen probleem. Als mensen echter gewoon geen zin hebben om een opleiding te volgen, is het hun eigen verantwoordelijkheid. De overheid bedoelt het goed, net als de meeste burgers. Als ze hun verplichtingen niet nakomen, kan de overheid optreden. Het is ook in het belang van die mensen zelf dat ze geactiveerd en geëmancipeerd worden.

Mevrouw *Mieke Vogels* is het met de minister eens over de grond van de zaak. De minister gaat ervan uit dat de doelgroep sterk in zijn schoenen staat. Maar het gaat soms over mensen met meerdere kinderen of zieke kinderen die geen opvang vinden. Het gaat over een groep mensen die op een totaal andere manier leven, die andere normen hanteren en bijvoorbeeld niet de reflex hebben om een doktersbriefje binnen te brengen als ze niet naar de cursus kunnen.

De *minister* zegt dat de voorbeelden van mevrouw Vogels theorie zijn. Mensen worden immers begeleid. Als ze afwezig blijven, worden ze eerst gecontacteerd. Voor het leefloon geschrapt wordt, is er het boetesysteem, voor de boetes is er contact met de betrokkene die de kans krijgt om zijn afwezigheid uit te leggen. Er wordt hen dan verteld dat ze de dienst op de hoogte moeten brengen van hun afwezigheid en de redenen ervoor. Er is dus steeds ruggespraak vooraleer beboet wordt. Boetes zijn niet de doelstelling, emancipatie wel. De minister zal uitzoeken hoe moeilijke sociale omstandigheden in rekening zullen gebracht worden.

Mevrouw *Mieke Vogels* hoopt dat het zo in praktijk zal gerealiseerd worden. Er moet duidelijk uitge-

klaard worden hoe de verschillende trajectbegeleiders van een persoon, het onthaalbureau, het OCMW en de VDAB, met elkaar moeten samenwerken. Zo niet, kan het dat een afwezigheidexcus door de ene instantie aangenomen wordt en door de andere instantie niet. Duidelijke afspraken voorkomen dat de inburgeraar zijn rechten of plichten niet meer kent.

Ouders van schoolplichtige kinderen die tot de prioritaire doelgroep behoren, zullen aangeschreven worden. Mevrouw Vogels had gehoopt dat de scholen een actiever beleid zouden voeren voor die mensen en een cursus integratie en Nederlands aanbieden zodat ouders samen met hun kinderen naar school kunnen komen. Dat die doelgroep en de OCMW-cliënten naar achterop worden geschoven, doet de spreker vermoeden dat er voldoende middelen zijn voor de uitbreiding tot 24.000 maar niet voor een snelle groei van NT2.

De VDAB heeft toegang tot het uniforme cliëntvolgsysteem voor de registratie van aan- en afwezigheden. Waarom moeten de onthaalbureaus lijsten van af- en aanwezigheden doorsturen naar de VDAB? Mevrouw Vogels pleit ervoor om ook het OCMW rechtstreeks toegang te verlenen tot het cliëntvolgsysteem. Zo is een goede uitwisseling van de gegevens mogelijk.

De spreker was blij dat mevrouw Hostekint kritische vragen durft stellen bij het systeem van boetes. Ze proeft in het ontwerp niet altijd het vertrouwen dat deze regering volgens het regeerakkoord zo graag wil geven, maar ook vooral wantrouwen. Ze begrijpt de uitgangspunten van het boete- en waardesysteem, maar heeft geen garanties dat het de methode is om hardleersheid aan te pakken. Verplichte inburgeraars moeten een waarborg geven, prioritaire doelgroepen niet. Mensen zullen dergelijke ongelijkheden niet begrijpen. Verplichte inburgeraars zijn vaak niet bemiddeld. De onthaalbureaus moeten de waarborg innen. Om de hoogte ervan vast te stellen, moeten ze het inkomen van de inburgeraar onderzoeken. Ze moeten de waarborg bijhouden, eventuele boetes afhouden en na het traject de waarborg terugstorten. Het OCMW zal allicht de waarborgen moeten voor-schieten.

De OCMW's zullen die waarborg in leen geven. Ze moeten een hele administratie opzetten om een en ander op te volgen. Dit systeem is met een kanon op een vlieg schieten. Het zal mogelijk veel meer kosten dan wat het opbrengt. Wie echt niet wil inburgeren en alles aan zijn laars lapt, zal de waarborg niet terug-

betalen aan het OCMW. Uiteindelijk zal het dus het OCMW zijn dat opdraait voor alle kosten en lasten.

Mevrouw Vogels pleit voor één systeem. Gratis bestaat inderdaad niet. Het is logisch dat bepaalde mensen een vergoeding betalen. Het volstaat echter dat er één vergoeding wordt vastgesteld voor iedereen. Het is niet nodig om een ingewikkeld onderscheid te maken tussen verplichte inburgeraars en prioritaire doelgroepen.

Ook de onthaalbureaus kunnen boetes opgelegd worden. Dat is nooit eerder gezien. Mevrouw Vogels wijst erop dat de overheid in de sector van Welzijn en Gezondheid zelf geen enkele voorziening organiseert. Alles wordt uitbesteed aan vzw's. Vlaanderen heeft hierin een grote traditie. Er wordt gewerkt met erkenningen. Vzw's die een erkenning willen, moeten beantwoorden aan bepaalde voorwaarden. In ruil daarvoor krijgen ze subsidies. Ze worden geïnspecteerd. Indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan, dan wordt de erkenning ingetrokken. In geen enkel decreet worden er daarbovenop nog boetes ingesteld. Het is helemaal bizar om boetes op te leggen indien de onthaalbureaus niet tijdig cijfers leveren. Die cijfers komen uit het cliëntvolgsysteem dat wordt geïnstalleerd door de overheid. Mevrouw Vogels vindt dat dit systeem getuigt van een gebrek aan vertrouwen. Ze heeft dan ook een amendement ingediend om de bedoelde bepaling in te trekken. De spreker stelt vast dat de Raad van State reeds kritiek heeft geformuleerd bij andere boetes die worden ingesteld.

Mevrouw Vogels gaat vervolgens in op het meten van de doelstellingen. Op zich heeft ze daar geen enkel probleem mee. In de zachte sector gebeurde dat in het verleden te weinig. De spreker vindt echter dat men zich niet mag beperken tot cijfers. Ze mist een kwalitatieve opvolging. Daarom heeft ze een voorstel ingediend voor de oprichting van een expertisecentrum Inburgering. Inburgering is gegroeid vanuit de onthaalbureaus, op lokaal niveau. Die onthaalbureaus worden vaak het eerst geconfronteerd met groepen nieuwkomers. Zij ontwikkelen in dat verband nieuwe houdingen. Ze leren hoe er moet worden omgegaan met deze groepen, met elk een eigen cultuur.

Mevrouw Vogels pleit voor de oprichting van een inhoudelijk expertisecentrum. Daar kunnen dan de ervaringen van onderuit worden gebundeld. Er kan gezorgd worden voor 'benchmarking' van de verschillende onthaalbureaus. Het kan ervoor zorgen dat het onthaalbeleid in het algemeen wordt ondersteund, bijvoorbeeld met de Dag van de inburgering.

Het expertisecentrum zou de inhoud van NT2 voor analfabeten kunnen opvolgen. Uit de praktijk blijkt dat wie ongeschoold en analfabeet is, onmogelijk op een jaar tijd de basisnoties van het Nederlands onder de knie kan krijgen. Het centrum kan onderzoeken welke periode er wel nodig is, welke methodes er dienen te worden toegepast enzovoort. Het centrum zou ook een vergelijking kunnen maken met andere landen, zoals Nederland.

Mevrouw Vogels meent dat het inburgeringsdecreet een dubbeltje op zijn kant is. Ze hoopt dat er evenveel wortel als stok zal zijn. Veel zal afhangen van de mate waarin de federale overheid erin slaagt een aantal misbruiken van de wet op de gezinsvorming en -hereniging aan te pakken. Er moeten deuren worden gesloten. Vlaanderen gebruikt nu een aantal stokken om te ontraden. De regelgeving wordt nu strenger gemaakt in de hoop dat de mogelijke migranten in hun land zouden blijven.

1.5. *Het standpunt van de heer Dirk De Cock*

De heer *Dirk De Cock* geeft aan dat het inburgeringsdecreet een middel is om een doel te bereiken: een intensere participatie in onze maatschappij. Er wordt tegemoetgekomen aan nagenoeg alle afspraken van het regeerakkoord. De prioritaire groepen worden afgebakend, namelijk de verplichte inburgeraars, de nieuwkomers, de ontvankelijk verklaarde asielzoekers, de erkende vluchtelingen, personen die een levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen en 'oudkomers' die ouder of voogd zijn van schoolgaande of aan de leerplicht onderworpen kinderen, inburgeraars die huurder of kandidaat-huurder zijn van een sociale woning, en inburgeraars-'oudkomers' die inkomsten verwerven via een wacht- of werkloosheidsuitkering. Het is van groot belang dat ook minderjarige nieuwkomers tot de doelgroep behoren, met het oog op hun toeleidingstraject in het reguliere onderwijs.

Het betreft steeds een inspanningsverbintenis. Mensen moeten ertoe gestimuleerd kunnen worden om de nodige inspanningen te doen. De Vlaamse Regering zal zich later kunnen uitspreken over een mogelijke resultaatsverbintenis. De heer De Cock wil hier een oranje knipperlicht doen branden. In Nederland wordt alles toegespitst op examens, resultaten, slagen en testen. Wat er aanvankelijk een middel was, is een doel op zich geworden. Dat heeft niet veel meer te maken met participatie. De spreker vraagt om nooit het doel van dit ontwerp van inburgeringsde-

creet uit het oog te verliezen, namelijk mensen beter laten participeren en beter deel uit te maken van de samenleving. Een boetesysteem voor niet-verplichte inburgeraars die wel het recht hebben om de trajecten te volgen, is nogal vreemd. Het zou tot gevolg kunnen hebben dat wie tot de bedoelde categorie behoort zich niet zou aanmelden.

De ‘oudkomers’, de ouders en de grootouders, dreigen opnieuw een beetje in de kou te blijven staan. Ze hebben aanmoedigingen nodig.

De band tussen taal en werkvloer is van groot belang, al was het maar voor de veiligheid op de werkvloer. De heer De Cock is dan ook blij dat de Vlaamse minister van Onderwijs bereid is om de achterstand van NT2 weg te werken. De cursus maatschappelijke oriëntatie is pas doeltreffend als de inburgeraar voldoende talig is. Daarom is het positief dat NT2 ook kan worden aangeboden door arbeidsbemiddelaars zoals de VDAB. NT2-trajecten moeten meer emancipatie genereren, in ruime, maar ook in enge zin.

De heer De Cock vindt het positief dat er voor een verplichte inburgering geen inschrijvingsgeld hoeft te worden betaald, maar wel een waarborg. Deze benadering is minder mercantiel dan de Nederlandse. Het gaat om een aanmoediging.

1.6. *Het standpunt van de heer Sven Gatz*

De heer *Sven Gatz* zal zijn algemene visie op het migrantenbeleid uiteenzetten tijdens het debat in de plenaire vergadering. De fractie van de heer Gatz is tevreden met de uitbreiding van de doelgroep. Er wordt duidelijkheid gecreëerd over de categorieën. Op sommige categorieën wordt sterk de nadruk gelegd. Dat is bijvoorbeeld het geval met de gezinsherenigers en de gezinsvormers. Het is positief dat zij onder de verplichte categorie vallen en dat er voor hen een sterker beleid zal worden gevoerd. Het is ook goed dat een categorie zoals die van de bedienaars van de erediensten uitdrukkelijk in het ontwerp wordt vermeld.

Tegenover een uitbreiding van de doelgroep moeten wel de nodige middelen worden gesteld. De middelen zullen over de jaren heen meer dan verdubbelen. Dat is positief. Het is de Vlaamse Regering menens om dit inburgeringsbeleid op kruissnelheid te brengen.

De heer Gatz stelt vast dat de bestaande sanctieregeling niet efficiënt is. De spreker pleit ervoor dat er

zo weinig mogelijk gebruik wordt gemaakt van sancties. Hij benadrukt dat de boete nooit een afkoopsom mag worden.

Hij vindt het aangenaam dat het inburgeringsbeleid meer body krijgt. De drie componenten zijn in volle ontwikkeling. De middelen voor NT2 – een sector die al volwassen is – blijven stijgen. Voor maatschappelijke oriëntatie heeft de ‘commissie van wijzen’ een kader geschapen. De spreker is bereid daar nog eens dieper op in te gaan, al volstaat het voorlopige resultaat voor de VLD. Er wordt ten derde werk gemaakt van het inwerkingsdecreet, dat het sluitstuk wordt van het inburgeringstraject, omdat werk hebben de beste integratie is. Dat een en ander beter op elkaar ingrijpt, vindt de spreker een heel goede zaak.

De heer *Sven Gatz* is voorstander van een liberale inspannings- en resultaatsverbintenis. Het ontwerp van decreet moet mensen kansen geven. Bepaalde categorieën kunnen verplicht worden die kans te grijpen. Vrijheid is niet gelijk aan vrijblijvendheid. De discussie over de evolutie van een inspannings- naar een resultaatsverbintenis moet sereen verlopen. Inburgeraars mogen enkel afgerekend worden op resultaten waar zij belang bij hebben. Als inburgeraars verplicht worden een getuigschrift te halen, moeten ze daar ook iets kunnen mee aanvangen.

De spreker beschouwt het inburgeringstraject als een goede binnenweg naar integratie: het is niet meer dan een tussenstap. Op personen die het inburgeringstraject hebben afgelegd, heeft de overheid geen impact meer. De spreker vindt dat al bij al een goede zaak omdat dat item valt onder een discussie over hoe Vlaanderen zijn multiculturele samenleving wil inrichten.

De spreker is tevreden met de ondubbelzinnige steun van de VVSG. Hij heeft oor naar de praktische opmerkingen van het VMC. Er zal nog heel wat tijd nodig zijn om dit ontwerp van decreet operationeel te maken. De spreker vindt dat de overheid zich daarom traag moet haasten. Het Vlaams Parlement moet de komende maanden van nabij volgen of alles op schema zit. De uitvoeringsbesluiten zullen binnenkort klaar zijn. Minister Keulen heeft ook al aangegeven tegen wanneer hij het protocol met de onthaalbureaus wil afsluiten. De spreker verwacht dat het beleid op kruissnelheid zal zitten tijdens het zittingsjaar 2008-2009.

De heer Gatz besluit dat zijn fractie dit ontwerp van decreet enthousiast zal goedkeuren. Hij kondigt wel een aantal amendementen van de meerderheid aan.

II.2. Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

Minister *Marino Keulen* stelt dat het inburgeringsbeleid een meersporenbeleid is. De middelen voor inburgering stijgen van 31 naar 70 miljoen euro. Daarnaast krijgt minister Frank Vandenbroucke voor het inwerkingsbeleid 9,1 miljoen euro. Minister Keulen benadrukt dat dit de bedragen zijn die de sector wou. Het beleid is volgens de minister budgettair in orde. Dat komt de geloofwaardigheid ervan ten goede.

De bepalingen over boete en waarborg voeren volgens de minister enkele afspraken uit het regeerakkoord uit. Dat bepaalt dat iedereen die zonder reden afhaakt, het risico loopt een boete te moeten betalen. De minister benadrukt dat eerst wordt geïnformeerd en begeleid. Voor de kleine groep van kwaadwilligen zijn er sancties. Het leefloon zal niet worden afgepakt.

De minister wijst op de verschillende manier waarop de openbare en de private sector omgaan met attesten afgeleverd door instellingen als Syntra of VDAB. De private sector kent meer waarde toe aan deze attesten dan de overheid. De overheid moet volgens de minister nadenken welke waarde het zal hechten aan dergelijke attesten.

Minister Keulen benadrukt dat reguliere voorzieningen instaan voor de secundaire trajecten. Dat valt onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde ministers.

De Vlaamse Regering bepleit integratie en verwerpt assimilatie. Wie hier zijn toekomst komt uitbouwen, krijgt een gemeenschappelijke sokkel van waarden en normen waarmee iedereen – autochtoon en allochtoon – rekening houdt of moet houden. Die sokkel geldt voor iedereen, garandeert de stabiliteit en zorgt ervoor dat anders zijn niet als bedreigend overkomt. Tegelijk biedt die sokkel iedereen de mogelijkheid zijn eigen culturele identiteit uit te bouwen.

Als gevolg van de staatshervorming heeft de Vlaamse Regering geen persoonsgebonden bevoegdheden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Bijgevolg kan

de Vlaamse Regering in Brussel alleen maar subsidiëren.

De grote groep van gezinsherenigers wordt voortaan verplicht om een inburgeringstraject te volgen. De Vlaamse Regering is van oordeel dat iedereen zelfstandig zijn huwelijkspartner kiest.

De optie van een resultaatsgebonden examen blijft open. De minister is van oordeel dat de tijd daarvoor nog niet rijp is. Bovendien moet vooraf duidelijk bepaald worden wat er precies wordt gemeten.

De minister vindt dat het aanwezig zijn op een cursus op zichzelf al waardevol is, zelfs al komen er nooit resultaatgebonden gedifferentieerde examens. Dat is al het begin van integratie. Hij wijst erop dat er in de verschillende departementen zoals in de inburgering, de wooncode en de eredienssten maatregelen getroffen zijn en dat het niet bleef bij loze principes.

Wat de band met het verblijfsrecht betreft, moet de minister de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling respecteren. Ook op federaal niveau is een en ander inmiddels preciezer bepaald en strenger geworden.

Wat de documentenstroom betreft, heeft de minister het vooral over de contacten tussen de verschillende diensten. Hij ziet niet goed in waar de inburgeraar met een documentenstroom wordt geconfronteerd.

De voorstelling van de wortel en de stok vindt de minister te negatief. De bedoeling is juist de onverschilligheid niet de overhand te laten nemen. Hij wil strijden tegen isolement en segregatie.

In feite zijn er maar twee grote categorieën: verplichten en rechthebbenden. Alleen bij een beperkt aanbod krijgen sommigen voorrang. Vijfenzestigplussers zijn rechthebbend.

Bij de oudkomers met schoolgaande kinderen, gaat de overheid proberen te werken met een detectiesysteem via het Rijksregister. Zij worden aangeschreven door het onthaalbureau. Voor hen komt ook een speciale cursus. Met het handboek maatschappelijke oriëntatie is men volop bezig, op basis van het werkstuk van de commissie-Bossuyt. Daarna komt specifiek maatwerk voor de genoemde groep.

De optie van de bijdragen en de waarborg stond reeds in het eerdere ontwerp van mevrouw Vogels, toen ze minister was. Daarin stond ook dat 10 procent van de middelen konden teruggevorderd worden

van de subsidies van de onthaalbureaus, wat veel verder gaat dan wat in het voorliggende ontwerp staat met betrekking tot de boetes voor de onthaalbureaus. Hetzelfde geldt voor de Huizen van het Nederlands.

Wat het expertisecentrum betreft, heeft iedereen zijn opdracht. Het VMC moet de onthaalbureaus ondersteunen. Er komt een specifiek steunpunt Gelijke Kansen en Inburgering. Voor NT2 is er het VOCB.

De minister komt terug op het verhaal van de wortel en de stok en benadrukt dat het erop aankomt de samenleving in haar totaliteit sterker te maken, wat ook in het regeerakkoord staat. In de uitvoeringsbesluiten moet ervoor gezorgd worden dat een en ander ook praktisch haalbaar is.

Vervolgens gaat hij in op de opmerking van de heer De Cock over de boetes. Wie vrijblijvend aan een cursus begint, neemt de plaats in van iemand anders. Als men afhaakt zonder goede reden, kan men dan niet over zijn kant laten gaan. Het is niet altijd de schuld van de samenleving, al moet men natuurlijk eerst wel nagaan wat er aan de hand is.

Minister Keulen is het eens met de opmerking van de heer Gatz dat de boete nooit een afkoopsom mag worden, vandaar het amendement van de meerderheid. De inburgeringsplicht blijft bestaan.

Mevrouw *Cathy Berx* bevestigt ten overstaan van mevrouw *Vogels* dat zij het middenveld belangrijk vindt bij de beleidsvoorbereiding. Zij bestrijdt alleen dat er bijkomende stimuli nodig zijn om mensen te laten deelnemen aan de inburgeringstrajecten. Haar standpunt is dat het traject een wortel op zich is. De overheid investeert in mensen om deel te kunnen nemen aan de samenleving. Wat wel ontbreekt in het ontwerp, is de cruciale inzet van vrijwilligers, hoewel dat belangrijk is om het draagvlak te versterken.

Wat de opmerking van mevrouw *Vogels* over het leefloon als prioriteit voor het OCMW betreft, argumenteert mevrouw *Berx* dat in de wet over maatschappelijke integratie niet alleen over verblijf en nationaliteit wordt gesproken maar ook over werkbaarheid. Daarbij hoort ook de bereidheid om door eigen inspanningen een inkomen te verwerven, met inbegrip van het inburgeringstraject. Het is aan de OCMW-raad om te oordelen of aan die verplichtingen is voldaan.

Volgens mevrouw *Berx* is zo vaak de klemtoon gelegd op rechten, maar daar staan altijd plichten tegenover.

Het gevolg van een ongerechtvaardigde individuele keuze – inclusief de eventuele boete – mag niet afgewenteld worden op de samenleving.

Volgens de heer *Wim Van Dijk* is assimilatie niet de karikatuur die de minister er van gemaakt heeft: Vlaams Belang wil niet opleggen naar welke muziek mensen moeten luisteren of voor welke partij ze moeten stemmen. Het gaat meer om de wil van de allochtonen om deel uit te maken van de dominante groep en het appel dat onze samenleving daarvoor op hen doet.

Het Vlaams Belang wil, evenmin als de minister, mensen beletten te huwen met wie ze willen. Maar er mogen toch wel voorwaarden gesteld worden aan de gezinshereniging, meer dan nu het geval is. De minister heeft immers zelf erkend dat er zich wel degelijk problemen voordoen, die ook op de inburgering een impact hebben.

De resultaatsverbintenis is nu wel ingeschreven in het ontwerp van decreet maar wordt niet concreet gemaakt, omdat daarover politieke onenigheid bestaat. Men moet toch al beginnen nadenken hoe een dergelijke proef er zou kunnen uitzien. Ook het middenveld blijkt nog niet echt geneigd om daarover na te denken.

Mevrouw *Mieke Vogels* repliceert op een aantal stellingen van mevrouw *Berx*. Dat een inburgeringstraject een waarde op zich is, is een hoogst individuele mening. Met die stelling kan de overheid er zich niet van afmaken. Eigenlijk wordt de waarde van het inburgeringstraject bepaald door de samenleving. Ze zal afhangen van welke deuren het volgen van dat traject opent. De overheid moet ervoor zorgen dat het inburgeringsattest op positieve reacties kan rekenen van mensen die het traject gevolgd hebben, omdat ze voelen dat ze daar baat bij hebben gehad.

Mevrouw *Vogels* heeft nooit gezegd dat in elk geval de menselijke waardigheid primeert op een aantal plichten, zoals bijvoorbeeld inburgering. Maar het afwegen van die waarden is niet gemakkelijk. Dat ervaart de spreker telkens weer in de OCMW-raad. Nu zullen er meerdere instanties beoordelen of iemand al dan niet terecht zijn inburgeringscursus niet gevolgd heeft. Dat maakt de zaken er op het terrein niet eenvoudiger op.

In het oorspronkelijke decreet, waar mevrouw *Vogels* als minister nog mee verantwoordelijk voor was, staat inderdaad een sanctie ingeschreven van 10 percent

van de subsidie. Dat was een gedeeltelijke terugverdring van de subsidies wanneer aan een aantal vereisten en verplichtingen in het decreet niet voldaan wordt. Daar is mevrouw Vogels altijd een grote voorstander geweest: een stok achter de deur is belangrijk maar een intrekking van de erkenning is een te zware straf. Maar dat systeem is iets totaal anders dan de sanctie die in het nieuwe ontwerp van decreet wordt voorgesteld: het niet verstrekken van bepaalde gegevens zal nu leiden tot een bepaalde boete per dag. Dat is nooit gezien, temeer omdat de gegevens moeten aangeleverd worden door het systeem dat de overheid zelf moet opzetten. Mevrouw Vogels vraagt de meerderheid daarover nog eens na te denken.

Mevrouw *Anissa Temsamani* heeft gehoord dat ook de minister weet dat mensen met een attest van vormingscentra gemakkelijker in een privébedrijf terecht kunnen dan bij de overheid. Zij heeft een tijd geleden in een vrije tribune nogal provocerend gesteld dat de overheid een voorbeeldfunctie moet vervullen door ‘incompetente mensen’ aan te werven – waarmee ze mensen zonder diploma bedoelt – en ze verplichte opleiding te geven om hun competenties te vergroten². Is de minister van plan om op lokaal vlak ter zake initiatieven te nemen?

Mevrouw Temsamani merkt voorts op dat er al een aantal projecten rond ouderparticipatie lopen, onder meer in Antwerpen en Gent. Ouderparticipatie moet heel sterk worden aangemoedigd, natuurlijk ook via het onderwijs.

Minister *Marino Keulen* vond de verwoording van mevrouw Temsamani in haar vrije tribune ongelukkig. Door het beeld te gebruiken van incompetente mensen, worden de vooroordelen van de brede samenleving over ambtenaren precies versterkt. De minister wil wel samen met de VVSG bekijken hoe attesten van vormingscentra meer kunnen worden gevaloriseerd. Het is immers belachelijk dat iemand voor zijn carrièreverloop bij de overheid nog altijd uitsluitend wordt beoordeeld op datgene wat hij tussen zijn achttiende en zijn vierentwintigste heeft uitgericht.

De minister blijft erbij dat het schrappen van tien procent van de subsidie voor de onthaalbureaus zwaarder is dan het boetesysteem. Als onthaalbureaus tekortschieten omdat hun cliëntvolgsysteem niet operationeel is, zullen ze niet beboet worden. De minister heeft over het cliëntvolgsysteem gediscussieerd met

een aantal leerkrachten die principieel moeite hadden met het doorgeven van gegevens. In deze eeuw denkt men daar anders over, het gaat immers over mensen die hier hun toekomst willen uitbouwen, het is belangrijk dat ze inspanningen leveren. Aan de memorie is een overzichtstabel toegevoegd, die een en ander minstens voor de wetgever verduidelijkt.

Op de vragen van de heer Van Dijck antwoordt de minister dat de gezinsherenigers nu wel verplicht moeten inburgeren. Voorheen kon dat niet door de internationale regelgeving. Door een en ander te verstrengen voor de eigen landgenoten, kan dat wel. Dat is trouwens in hun eigen belang.

Er is geen politieke onenigheid over de resultaatsverbinde. Dat kan niet omdat dergelijke verbinde niet aan de orde is. Ook op dat vlak zal er stapsgewijs voortgang gemaakt worden. Natuurlijk moeten de opleidingen gemoduleerd worden. De uitgangspositie van de inburgeraars is immers heel divers.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 2

Een amendement voorgesteld door mevrouw Mieke Vogels strekt ertoe in §1 een 2°bis in te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 850/2, amendement nr. 1*).

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat haar amendement bij dit artikel het oorspronkelijke decreet amendeert. In dat decreet staat in artikel 2, 5°: “Trajectbegeleiding is de methodiek om personen individueel en op maat te begeleiden tijdens het inburgeringstraject.”. De decreetgever heeft volgens de spreker een schoonheidsfoutje gemaakt want er zou best aan toegevoegd worden: “het primaire inburgeringstraject zoals bedoeld in hoofdstuk IV, afdeling I.”. De trajectbegeleiding van de onthaalbureaus geldt enkel tijdens het primaire traject, zij volgen het secundaire traject alleen op.

De minister antwoordt dat dit amendement overbodig is, want het staat al in het ontwerp. De functies

² A. Temsamani, Waar wachten we op?, *De Morgen* 07-06-2006.

die het onthaalbureau bij het primaire en secundaire traject heeft, zijn duidelijk omschreven. Voor de opvolgfunctie in het kader van het secundaire traject zijn er de bepalingen van artikel 8, eerste lid van de gecoördineerde versie: “Het onthaalbureau bouwt het primaire inburgeringstraject uit en heeft voor de inburgeraars een opvolgfunctie bij de uitbouw van het secundaire inburgeringstraject.”.

Mevrouw *Mieke Vogels* vindt het beter om dat ook zo te zeggen in de begripsomschrijving. Ze hoopt dat het voor de opvolgers van de minister ook nog duidelijk zal zijn.

Amendement nummer 1 wordt verworpen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 2 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 3

Een amendement voorgesteld door mevrouw *Mieke Vogels* strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 3, §1, 1°, op de vijfde regel, na het woord “Brussel-Hoofdstad” toe te voegen de woorden “of toegelaten is tot het verblijf en beschikt over een arbeidsvergunning C” (850/3, amendement nr. 33).

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat slachtoffers van mensenhandel, in tegenstelling tot andere categorieën van nieuwkomers, vanaf het moment dat ze aangekomen zijn een arbeidsvergunning C of een studiebeurs bekomen. Daarom wil ze die groep toevoegen aan de personen die toegelaten worden tot het inburgeringstraject.

De *minister* zegt dat dit amendement de praktijk ongewild compliceert. Het is een politieke keuze om de inschrijving in het Rijksregister de basis van het recht op inburgering te maken. Voor de slachtoffers van mensenhandel is dat na maximum zes maanden. Het probleem is minimaal gezien er praktische oplossingen bestaan. De betrokkenen behoren tot de doelgroep in de betekenis van het ontwerp van decreet, dus na inschrijving in het Rijksregister, voor deze groep maximaal na zes maanden. Het steunpunt Algemeen Welzijnswerk vreest dat NT2 voor mensen met een aankomstverklaring, in het gedrang zal komen. Gezien het behoeftedekkende aanbod, is dat gevaar volgens de minister minimaal. Dat probleem is nagegaan en besproken in de meerderheid. De slotsom is dat de inschrijving in het Rijksregister het beste uitgangspunt blijft.

Mevrouw *Mieke Vogels* hoopt dat de minister gelijk heeft.

Een amendement voorgesteld door mevrouw *Mieke Vogels* strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 3, §4, 3°, de woorden “, of via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon” toe te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 850/2, amendement nr. 2*).

Mevrouw *Mieke Vogels* vindt het een probleem dat de inburgering van de OCMW-cliënten in de verplichte doelgroep doorgeschoven wordt naar een later moment. Die OCMW-cliënten behoren ook niet tot de prioritaire doelgroep, waardoor het risico bestaat dat ze achteraan een wachtlijst terechtkomen. Dat zou de snelle activering van bestaansminimumtrekkers hypothekeren.

Een amendement ingediend door mevrouw *Cathy Berx*, de heren *Sven Gatz*, *Bart De Wever*, *Chokri Mahassine* en *Dirk De Cock* strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 3, §4, eerste lid, een 6° toe te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 850/4, amendement nr. 34*).

Mevrouw *Cathy Berx* zegt dat de meerderheid een amendement heeft ingediend dat ervoor zorgt dat de inburgeraar die meer dan twaalf maanden in het Rijksregister is ingeschreven en die inkomsten krijgt via de maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, ook behoort tot de prioritaire doelgroep.

De heer *Wim Van Dijck* vindt het vreemd dat de meerderheid een amendement indient terwijl ze zelf in artikel 27 van het wijzigingsdecreet bepaalt dat artikel 6 later in werking treedt. Het zou logischer zijn om artikel 6 uit artikel 27 te halen.

Mevrouw *Cathy Berx* zegt dat het in artikel 6 gaat over het opnemen van een bijkomende verplichte groep, met name de ‘oudkomers’ die van een leefloon leven. Die groep blijft in artikel 27 opgenomen omdat de gefaseerde werking nodig is omdat er onvoldoende middelen zijn voor een volledig behoeftedekkend aanbod. De doelgroep is zeker prioritair, maar de inwerkingtreding van de verplichting moet om praktische redenen nog even uitgesteld worden.

Amendement nr. 33 wordt verworpen met 14 stemmen.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 14 stemmen.

Amendement nr. 34 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 4.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 4

Een amendement voorgesteld door mevrouw Mieke Vogels strekt ertoe in 4°, aan de voorgestelde tekst een zin toe te voegen (850/2, amendement nr. 3).

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt voor om een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “De Vlaamse Regering duidt de reguliere voorzieningen aan die verantwoordelijk zijn voor het secundaire traject.”. De minister heeft gezegd dat het secundaire traject nog uitgewerkt moet worden. Het secundaire traject naar werk is een opdracht van de VDAB. Dat staat ook in het inwerkingsdecreet. Voor de voorzieningen is dat minder duidelijk. Het is volgens de spreker belangrijk om duidelijkheid te scheppen. De onthaalbureaus moeten weten naar wie ze kunnen doorverwijzen. Is het een door de regering goedgekeurde partij? Staan daar subsidies tegenover?

Dat debat is volgens de *minister* al uitvoerig gevoerd. Zowel de inhoud als de organisatie van het secundaire inburgeringstraject zullen in de uitvoeringsbesluiten geregeld worden. De minister verwijst ook naar artikel 20, tweede lid: “De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud en de organisatie van het secundaire inburgeringstraject bij de Vlaamse reguliere voorzieningen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°.”. Het zijn dus reguliere voorzieningen, meer bepaald in de sectoren Onderwijs, Tewerkstelling, Welzijn en Cultuur.

Mevrouw *Mieke Vogels* vindt die bepaling te algemeen. In het ontwerp staat dat de Vlaamse Regering de reguliere voorzieningen aanduidt, zodat het voor de onthaalbureaus duidelijk is naar welke voorziening ze kunnen doorverwijzen. Er mag geen kat- en muisspelletje mogelijk zijn. Het is duidelijk dat VDAB verantwoordelijk is voor werk, maar wie is verantwoordelijk voor opleiding, voor opvoedingsondersteuning enzovoort? De *minister* zegt nogmaals dat dit bepaald wordt in de uitvoeringsbesluiten. Het is trouwens een gedeelde verantwoordelijkheid van de regering.

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt niet te vragen wat in het ontwerp staat, maar vraagt dat de regering een organisatie aanduidt. Mevrouw *Cathy Berx* antwoordt dat reguliere voorzieningen in het ontwerp duidelijk omschreven zijn, weliswaar in generieke termen.

Het risico van een gedetailleerde opsomming is dat er een organisatie niet vernoemd wordt, zodat er ook niet naar doorverwezen kan worden. Er zullen trouwens ook lokale verschillen zijn. Het is beter dat over te laten aan uitvoeringsbesluiten en protocollen. De minister kan ook in de afspraken met de andere ministers de verantwoordelijke organisaties aanduiden. Zo weten de onthaalbureaus bij welke organisatie ze terecht kunnen.

De *minister* leest artikel 20 van het ontwerp van decreet voor. Dit artikel bepaalt: “Tijdens het secundaire inburgeringstraject nemen de inburgeraars deel aan het aanbod van de reguliere voorzieningen, met het oog op hun levensloopbaan. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud en de organisatie van het secundaire inburgeringstraject bij de Vlaamse reguliere voorzieningen bedoeld in artikel 2, 2°.” Duidelijker kan het niet, volgens de minister.

Een amendement voorgesteld door mevrouw Mieke Vogels strekt ertoe in 5°, in de voorgestelde tekst van §3, op de eerste regel, de woorden “vermeld in artikel 3, §1” te schrappen (850/2, amendement nr. 4). Zij stelt ook voor om in 5°, in de voorgestelde tekst van §3, in het tweede lid, de eerste zin te schrappen (850/2, amendement nr. 5). Een ander amendement van mevrouw Vogels strekt ertoe in 5°, aan de voorgestelde tekst van §3, tweede lid, de woorden “of het OCMW” toe te voegen (850/2, nr. 6). Bovendien stelt zij voor om in 5°, in de voorgestelde tekst van §3, het derde en vierde lid te schrappen 850/2, amendement nr. 7).

Met die vier amendementen zegt mevrouw *Mieke Vogels* te willen afstappen van het aparte systeem van waarborgen voor verplichte inburgeraars. Ze verkiest onkostenvergoedingen voor alle inburgeraars. Mevrouw Vogels wil bovendien de verwijzing naar het leefloon schrappen. In de praktijk ligt het leefloon soms hoger dan het minimumloon of een werkloosheidsuitkering. Wie een leefloon krijgt, kan genieten van bepaalde voordelen zoals verwarmings-toelagen. Het leefloon als criterium is niet zuiver. De spreker stelt voor om een en ander over te laten aan de Vlaamse Regering. Er moet volgens haar vertrokken worden van een bepaling uit het oorspronkelijke decreet: “als de inburgeraar achterstandskennmerken vertoont die kunnen leiden tot permanente kansarmoede omdat hij de Nederlandse taal niet kent”. Mevrouw Vogels pleit er niet voor om deze weinig zeggende bepaling in het decreet op te nemen, maar vraagt wel om de verwijzing naar leefloon te schrappen.

pen. De regering moet dan een en ander verder invullen.

De *minister* antwoordt dat de regering principieel vasthoudt aan de waarborg. Dit moet wel laagdrempelig gebeuren. Voor wat betreft het leefloon is het volgens de minister nog mogelijk om verdere verfijningen aan te brengen. Hij pleit ervoor om de verwijzing naar het leefloon te behouden. De minister is anderzijds niet van plan om ongewild onrecht te creëren.

Mevrouw *Cathy Berx* wijst erop dat de regering het bedrag van de vergoeding bepaalt rekening houdend met de financiële draagkracht. Als die lager ligt dan of gelijk is aan het leefloon, is geen vergoeding verschuldigd. In de besluiten kan dus bepaald worden dat de vergoeding beperkt blijft tot een bepaald bedrag wanneer de inkomsten niet veel hoger liggen dan het leefloon. Er blijft dus modulering mogelijk voor inkomens boven het bedrag van het leefloon.

Mevrouw *Berx* vindt de bepaling uit het oorspronkelijke decreet over de achterstandskennmerken bovendien stigmatiserend en gekleurd. De huidige formulering is veel neutraler.

Mevrouw *Mieke Vogels* herhaalt dat zij er niet voor pleit om die bepaling uit het oorspronkelijke decreet in het ontwerp van decreet op te nemen. Ze vraagt wel dat rekening zou worden gehouden met de geest van de bedoelde bepaling voor de vaststelling van de categorieën. Wie doorverwezen wordt door de VDAB, zal het programma kosteloos kunnen volgen. De spreker vraagt om daar het OCMW aan toe te voegen.

De *minister* antwoordt dat de Vlaamse Regering een en ander kan regelen met een uitvoeringsbesluit. Een en ander wordt immers gekoppeld aan de financiële draagkracht van de inburgeraar en zijn of haar partner.

Mevrouw *Cathy Berx* merkt een tegenstrijdigheid op tussen het eigenlijke artikel 4 en wat daarover in de memorie van toelichting staat. Het heeft te maken met de vergoeding die kan worden gevraagd. Bij de toelichting staat dat die bepaling niet van toepassing is op de inburgeraars in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die toelichting suggereert dat er geen vergoeding kan worden gevraagd aan de mensen die in Brussel wonen en een inburgering willen volgen en die dus vrijwillige inburgeraars zijn, rechtheb-

benden. In artikel 4 wordt bepaald wie moet betalen: diegenen die vallen onder artikel 3, §1; daar vallen de inburgeraars van het Brusselse ook onder. Er mag geen contradictie zijn tussen de toelichting enerzijds en het artikel anderzijds.

De *minister* antwoordt dat Brussel is vrijgesteld, om het aanbod attractief te houden.

Dat staat inderdaad in de toelichting, weet mevrouw *Cathy Berx*. Maar artikel 4 verwijst naar de inburgeraars vermeld in artikel 3, §1. Dat luidt: "Tot de doelgroep van het Vlaams inburgeringsbeleid behoren de volgende categorieën van personen: iedere meerderjarige vreemdeling ingeschreven in het Rijksregister door een gemeente van het Nederlandse taalgebied of door een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad". Al diegenen die in dat artikel vermeld worden, moeten de vergoeding betalen zoals bepaald door de Vlaamse Regering. Mevrouw *Cathy Berx* zegt dat de toelichting bepaalt dat de Brusselaars er niet onder vallen. De toelichting is strijdig met het ontwerp.

De *minister* zegt dat in artikel 7 verwezen wordt naar artikel 4, §3, artikel 11bis, artikel 12, §1, en volgende. In artikel 7 staat dat die bepalingen niet van toepassing zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het staat dus niet alleen in de memorie maar ook in het ontwerp.

Amendement nummer 3 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

De amendementen nr. 4 tot en met 7 worden verworpen met 14 stemmen.

Artikel 4 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 5

Een amendement ingediend door mevrouw *Cathy Berx* en de heren *Sven Gatz*, *Bart De Wever*, *Chokri Mahassine* en *Dirk De Cock* strekt ertoe aan artikel 5, §1, 1°, een zin toe te voegen (850/4, amendement nr. 35).

Mevrouw *Cathy Berx* licht het amendement van de meerderheid toe. Het is de bedoeling ervoor te zorgen dat de loutere betaling van een administratieve boete de inburgeraar niet ontheft van de verplichting om

het inburgeringstraject te volgen. Een nieuwkomer is slechts gedurende twaalf maanden inburgeringsplichtig in de hoedanigheid van nieuwkomer. De spreker wil vermijden dat de inburgeringsplicht kan worden afgekocht.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 8) strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 5, §2, 4°, de woorden “in Vlaanderen, in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of in het Koninkrijk Nederland, met uitzondering van Aruba en de Nederlandse Antillen” toe te voegen.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* is een inburgeringsattest behaald in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en in het Koninkrijk Nederland, met uitzondering van Aruba of de Nederlandse Antillen immers gelijkwaardig. Het moet evengoed tot vrijstelling leiden als een inburgeringsattest behaald in Vlaanderen.

De *minister* erkent dat dit attest gelijkwaardig is. Hiermee wordt echter al rekening gehouden. Dergelijke nieuwkomers worden vrijgesteld op basis van eerder verworven competenties. Mevrouw *Mieke Vogels* betreurt dat in dat geval een hele procedure moet worden doorlopen. Het zou moeten volstaan om het Nederlandse attest voor te leggen. De *minister* repliceert dat de procedure zeer eenvoudig is. Wie het Nederlandse attest kan voorleggen, zal geen enkel probleem hebben.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 9) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 5, §2, derde lid, op de eerste regel, de woorden “1° en 3°,” te schrappen.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* worden de bedienaars van de eredienst niet vrijgesteld van de inburgeringsverplichting, ook niet als ze een Nederlands inburgeringsattest verworven hebben, of als ze beschikken over een onderwijsgetuigschrift van een onderwijsinstelling in België of Nederland. De spreker vindt dat vreemd. Een bedienaar van de eredienst die in Nederland of België heeft gestudeerd, heeft daar onze basiswaarden en -normen meegekregen.

De *minister* antwoordt dat wie een deel van zijn onderwijs in ons land heeft gevolgd, een gedeeltelijke vrijstelling kan krijgen. Het gaat om een principiële keuze. Die personen hebben in bepaalde gemeenschappen een zeer belangrijke rol, die het zuiver litur-

gische en religieuze overschrijdt. Ze zijn vaak een aanspreekpunt voor maatschappelijke problemen. Daarom is het principieel belangrijk dat zij ingeburgerd zijn. Als ze in België hebben gestudeerd, kunnen ze aanspraak maken op vrijstelling op basis van eerder verworven competenties.

Mevrouw *Mieke Vogels* is hier niet gerust in. Nogal wat bedienaars van de joodse eredienst hebben in België onderwijs genoten in joodse scholen die erkend zijn door het ministerie van Onderwijs. De spreker wil weten of dat kan worden beschouwd als eerder verworven competenties. De *minister* antwoordt dat de imams zullen worden vrijgesteld indien er ooit een opleiding voor imam wordt georganiseerd in Vlaanderen. Ook bij een opleiding tot rabbi in Vlaanderen is er geen enkel probleem. Die personen worden vrijgesteld. Dat staat trouwens in de memorie van toelichting. De bepaling is niet bedoeld om mensen te pesten, wel om mensen te helpen. De minister hoort voortdurend de klacht dat imams onvoldoende opgeleid worden. Ze hebben een ander maatschappijbeeld dan het onze. De islamgemeenschap is zelf vragende partij om die mensen in te burgeren en een professionele opleiding aan te bieden.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 10) strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 5, §2, eerste lid, een 6° toe te voegen.

Met dat amendement wil mevrouw *Mieke Vogels* een vereenvoudiging invoeren. Gezien de leerplicht kan men ervan uitgaan dat iedereen die zich voor zijn zestiende in België of Nederland heeft gevestigd en daar school heeft gelopen, Nederlands spreekt en onze waarden en normen kent. De *minister* antwoordt dat vrijstellingen mogelijk zijn op basis van eerder verworven competenties. Artikel 5, §2, derde lid, bepaalt dat iedereen die een diploma voorlegt, automatisch wordt vrijgesteld. Mevrouw *Mieke Vogels* antwoordt dat het onthaalbureau die persoon desondanks zal moeten oproepen, zijn attesten zal moeten verzamelen en een dossier zal moeten openen.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 11) strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 5, §1, een 4° toe te voegen.

Met dat amendement wil mevrouw *Mieke Vogels* iedereen die een leefloon ontvangt of van maatschappelijke dienstverlening leeft, toevoegen aan de groep van verplichte inburgeraars. Nu vallen ze onder een

afzonderlijk artikel dat niet onmiddellijk in werking treedt. Mevrouw *Cathy Berx* en de *minister* wijzen erop dat de meerderheid een soortgelijk amendement indient (zie artikel 3, 850/4, amendement nr. 34).

Een amendement ingediend door mevrouw *Mieke Vogels* (850/2, amendement nr. 12) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 5, §7 te schrappen.

Daarmee wil mevrouw *Mieke Vogels* dat kandidaat-asielzoekers NT2 volgen. Nu kunnen ontvankelijk verklaarde asielzoekers enkel maatschappelijke oriëntatie volgen. Ze krijgen niet de kans om Nederlands te leren omdat hun asielaanvraag vaak wordt verworpen. In de praktijk leven veel ontvankelijk verklaarde asielzoekers niet in de stad of gemeente van het OCMW waaraan ze werden toegewezen, maar in Antwerpen of een andere grote stad. Ze krijgen een leefloon van het OCMW waaraan ze zijn toegewezen. Zodra ze een verblijfstitel krijgen, kloppen ze aan bij het OCMW van de plaats waar ze verblijven. Door die groep te verplichten NT2 te volgen, moeten de OCMW's waar ze worden toegewezen hen volgen. Bovendien twijfelt mevrouw *Vogels* of de aangekondigde wijziging van de federale asielwetgeving daaraan veel zal veranderen.

Minister *Marino Keulen* antwoordt dat de nieuwe asielwet de procedures wil versnellen. Maatschappelijke oriëntatie is verplicht omdat ontvankelijk verklaarde asielzoekers ons kader en onze regels moeten kennen. Die groep behoudt zijn recht op NT2. Die groep verplichten Nederlands te leren, is ze een rad voor de ogen draaien. Ze gaan er immers van uit dat Nederlands studeren hun asielaanvraag gunstig beïnvloedt, wat niet het geval is. Mevrouw *Mieke Vogels* wijst erop dat veel ontvankelijk verklaarde asielzoekers geregulariseerd werden omdat hun dossier lang heeft aangesleept. Nederlands kennen is wel een voorwaarde bij regularisatie.

Amendement nummer 35 wordt aangenomen met 14 stemmen.

Amendement nummer 8 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

De amendementen nummer 9 en 10 worden verworpen met 14 stemmen.

Amendement nummer 11 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

Amendement nummer 12 wordt verworpen met 14 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 5 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 6

Een amendement ingediend door mevrouw *Mieke Vogels* (850/2, amendement nr. 13) strekt ertoe 1° en 3° te schrappen.

Mevrouw *Mieke Vogels* verwijst voor de toelichting naar wat zij gezegd heeft bij haar amendementen nrs. 9 en 12.

Een amendement ingediend door mevrouw *Mieke Vogels* (850/2, amendement nr. 14) strekt ertoe 4° te schrappen.

Met dat amendement wil mevrouw *Mieke Vogels* dat rekening wordt gehouden met traaglerende en analafete inburgeraars. De *minister* antwoordt dat de opleiding voor die groepen gemoduleerd moet worden. Het is niet zijn bedoeling om mensen te doen struikelen of te laten mislukken. In de memorie van toelichting staat letterlijk: "Wat de resultaatsverbin-tenis betreft, zal bij de invoering ervan in het uitvoeringsbesluit in de mogelijkheid worden voorzien om bij het bereiken van de doelstellingen van de onderdelen van het vormingsprogramma en het afleveren van het inburgeringsattest ook rekening te houden met de intellectuele mogelijkheid van de betrokkenen.". De meerderheid deelt de bezorgdheid van mevrouw *Vogels*, aldus de minister. Mevrouw *Vogels* twijfelt niet aan de woorden van de minister maar wijst erop dat er al gepleit wordt voor een selectieve toestroom.

De amendementen nummer 13 en 14 worden verworpen met 14 stemmen.

Artikel 6 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 7

Een amendement ingediend door mevrouw *Mieke Vogels* (850/2, amendement nr. 15) strekt ertoe in 1°, in de voorgestelde tekst van §1, op de tweede regel, de woorden "artikel 13bis, §1," te schrappen.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* wordt hetgeen zij wil schrappen overbodig door de voorgestelde wijzigingen aan artikel 13bis.

Amendement nummer 15 wordt verworpen met 14 stemmen.

Artikel 7 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 8 tot en met 9

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 11

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 16) strekt ertoe in 2°, op de derde, vierde, vijfde en zesde regel, de woorden “artikel 3, §1, 1°, die sedert niet langer dan twaalf opeenvolgende maanden in het Rijksregister zijn ingeschreven” te vervangen.

Daarmee wil mevrouw Mieke Vogels dat ontvankelijk verklaarde asielzoekers tot de prioritaire categorie inburgeraars behoren. Gemeenten moeten ook de ontvankelijk verklaarde asielzoekers op hun lijst met nieuwkomers melden.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 17) strekt ertoe een 3° toe te voegen.

Mevrouw Mieke Vogels wil immers dat de Vlaamse Regering voor elke categorie van inburgeraars bepaalt welke instantie instaat voor werving en doorverwijzing. Het is volgens haar niet duidelijk wie instaat voor de werving van anderstalige ouders van schoolplichtige kinderen. Het onthaalbureau zal op basis van gegevens uit het Rijksregister brieven schrijven. Dat zal volgens mevrouw Vogels niet volstaan. De spreekster is van oordeel dat het departement Onderwijs een deel van de verantwoordelijkheid draagt ten aanzien van anderstalige ouders van schoolplichtige kinderen.

De minister antwoordt dat het twee jaar geleden totaal ongepast was om te pleiten voor verplichte inburgering. Nu men overtuigd is dat verplichte inburgering wel kan, kan het voor sommigen niet

snel genoeg meer gaan. Die belangrijke operatie zal gefaseerd uitgevoerd worden om alles georganiseerd te krijgen. In eerste instantie wordt de klemtoon gelegd op alle verplichte categorieën. Daarna zullen bijzondere categorieën aan bod komen. De VDAB zal bijvoorbeeld beslissen of ‘oudkomers’ die een werkloosheids- of wachtuitkeringen genieten, moeten worden doorverwezen. De werving van gezinsherenigers of -vormers zal worden bepaald door artikelen 11 en 11bis. Dat slaat op de informatie- en doorverwijzingstaak van gemeente en OCMW. De minister staat open voor alles wat de doelmatigheid verhoogt, maar hij wil niet in een straatje zonder einde terechtkomen.

Mevrouw Cathy Berx wil niet dat het onderwijs belast wordt met het werven van rechthebbenden om naar een onthaalbureau te gaan. Een school kan informatie geven, maar werving is iets anders. De minister wijst erop dat het via het Rijksregister mogelijk is te detecteren wie onder de groep valt van ‘oudkomers met leerplichtige kinderen’. Hij pleit ervoor dat praktisch te bekijken. Mevrouw Mieke Vogels repliceert dat er een verschil is tussen detectie en werving. Men zou een instantie moeten aanwijzen die daarmee bezig moet zijn. Er is meer nodig dan een brief om die mensen te bereiken. Er zijn andere methodieken. Voor de leefloners is er het OCMW, voor de mensen met een vervangingsinkomen de VDAB. De minister antwoordt dat men zal zien om dat zo doelgericht mogelijk uit te bouwen. Hij is huiverachtig om een hele opsomming te maken, maar men zal iedereen betrekken die de zaak kan vooruithelpen.

De amendementen nr. 16 en 17 worden verworpen met 14 stemmen.

Artikel 11 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 12

Een amendement ingediend door de dames Cathy Berx en Michèle Hostekint en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock (850/5, amendement nr. 36) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 11bis, tweede lid, op de eerste en tweede regel, de woorden “waaraan de verplichte inburgeraar vermeld in artikel 5, §1, 4°, is toegewezen”, te vervangen.

Volgens mevrouw Cathy Berx is het een technisch amendement. Het moet niet zijn ‘het OCMW waaraan de inburgeraar is toegewezen’ maar het ‘bevoegde OCMW’.

Amendement nr. 36 wordt aangenomen met 14 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 12 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 13

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 18) strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst van §2, derde lid, op de vijfde en zesde regel, na de woorden “artikel 5, §5,” de woorden “en voor traag lerende en analfabete inburgeraars” in te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil aan de groepen waarvoor kan afgeweken worden van de termijnen de traagleurende en analfabete inburgeraars toevoegen, omdat die onmogelijk in een jaar Nederlands kunnen leren. De *minister* vindt dat amendement overbodig. De mogelijkheid om gemoduleerd te werken via het uitvoeringsbesluit is al opgenomen in het artikel. Dan kan men beter geen enkel voorbeeld geven, repliceert mevrouw *Mieke Vogels*.

Amendement nr. 18 wordt verworpen met 14 stemmen.

Artikel 13 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 14

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 19) strekt ertoe in 3°, in de voorgestelde tekst, op de vijfde regel, na het woord “onthaalbureau”, de woorden “het Huis van het Nederlands,” in te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil die wijziging voor de mensen die onmiddellijk naar het secundaire traject willen overstappen. De *minister* repliceert dat hij dat overneemt uit artikel 6 van het huidige uitvoeringsbesluit, nog ooit uitgevaardigd door mevrouw Vogels toen ze Vlaams minister was.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 20) strekt ertoe in 4°, in de voorgestelde tekst, op de veertiende en vijftiende regel, de woorden “stelt het onthaalbureau de VDAB hiervan in kennis” te vervangen.

Mevrouw Mieke Vogels vindt immers dat het geen zin heeft lijsten door te sturen naar de VDAB over de registratie van de regelmatige deelname als de dienst dat zelf uit het cliëntvolgsysteem (Matrix) kan

halen. Zij wil voorts dat ook het OCMW toegang tot dat systeem moet krijgen. Dat is nu al de praktijk, zegt de *minister*. Hij kiest bewust voor een meer algemene formulering. Alternatieve informatieoverdracht wordt niet uitgesloten. Het gaat om de doorverwijsfunctie, want het OCMW heeft geen eigen traject. Het OCMW moet toch kunnen controleren of doorverwezen mensen regelmatig de lessen volgen, houdt mevrouw *Mieke Vogels* vol. Iedereen heeft zijn taak, zegt de *minister*. De controle van de regelmatige aanwezigheid komt aan het onthaalbureau toe en het moet dat melden aan het OCMW. Alle communicatiemiddelen staan daarvoor open.

Amendement nr. 19 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 20 wordt verworpen met 14 stemmen.

Artikel 14 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 15

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 21) strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 13bis een §3 toe te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil ook in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest erkende reguliere voorzieningen kunnen aanwijzen voor de loopbaanoriëntatie van de inburgeraar naar de arbeidsmarkt. Volgens mevrouw *Cathy Berx* is dat een bevoegdheidsoverschrijding. De *minister* vult aan dat men in Brussel geen persoonsgebonden bevoegdheid heeft. Men kan stimuleren maar niet opleggen. Volgens de heer *Sven Gatz* is die toevoeging niet nodig om het op het terrein te kunnen doen.

De *voorzitter* meent dat die opmerkingen ook gelden voor amendement nr. 22 (850/2, amendement nr. 22) van mevrouw Vogels. Mevrouw *Vogels* erkent dit.

Mevrouw Mieke Vogels verklaart zich bereid de amendementen 21 en 22 in te trekken.

Artikel 15 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 16

Artikel 16 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 17

Artikel 17 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 18

Artikel 18 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 19

Artikel 19 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikelen 20 en 21

De artikelen 20 en 21 worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 22

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 23) strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 19 een lid toe te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt bijzondere aandacht voor de minderjarige nieuwkomers. Zolang ze in een toeleidingstraject zitten moet het onthaalbureau een coördinerende tweedelijnsrol kunnen opnemen voor hun begeleiding. Het moet bijvoorbeeld contact kunnen opnemen met een Comité Bijzondere Jeugdzorg.

Volgens de *minister* wordt er een duidelijke keuze gemaakt om die mensen zo snel mogelijk over te dragen aan de reguliere werking, de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's). Het toeleidingstraject stopt op het moment dat de toeleiding naar het onthaalonderwijs is gerealiseerd. Op dat moment wordt de coördinatie overgenomen door de partners die aanwezig zijn in het lokale overlegplatform en meer in het bijzonder door de CLB's. Het is een doelbewuste keuze om de categoriale aanpak van minderjarige anderstalige nieuwkomers in de tijd te beperken.

Amendement nr. 23 wordt verworpen met 14 stemmen.

Artikel 22 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 23

Artikel 23 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 24

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 24) strekt ertoe een lid toe te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt vast dat het Brussels onthaalbureau enkel rapporteert aan de Vlaamse overheid. Het kan moeilijk aan de gemeenten rapporteren in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Volgens de heer *Sven Gatz* moet de inhoud van het amendement van mevrouw Vogels niet in het decreet opgenomen worden omdat dat inderdaad niet kan. Hij wijst er wel op dat het Brusselse onthaalbureau nu al een overeenkomst heeft met de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek en Schaarbeek: daar gaat het om een soort contractuele vorm van rapportering, maar niet volgens de decretale verplichtingen die voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest gelden.

Mevrouw *Mieke Vogels* verklaart zich bereid haar amendement in te trekken.

Artikel 24 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 25

Mevrouw *Mieke Vogels* trekt ook haar amendement nr. 25 in (850/2, amendement nr. 25).

Een amendement van mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 26) strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst, het eerste lid te vervangen.

Mevrouw *Mieke Vogels* vindt het geen goed idee om een onthaalbureau te bedreigen met boete wanneer het er niet in slaagt de gevraagde gegevens tijdig aan te leveren. Zij herhaalt dat dit een ongehoord precedent is en dat ze dat heel merkwaardig vindt. Dat moet zeker niet in het decreet opgenomen worden.

De *minister* merkt op dat zijn voorganger, toenmalig minister Vogels, eraan dacht om tien percent van de werkingssubsidie in te houden. Die maatregel was veel zwaarder dan het huidige voorstel. Als het onthaalbureau in gebreke blijft omdat het systeem niet

doelmatig werkt, is er geen probleem, als het zelf in de fout gaat wel. Als het onthaalbureau slecht functioneert, onvoldoende trajecten realiseert, onvoldoende gegevens doorgeeft aan de OCMW's, kan het alleen maar worden gestraft door zijn erkenning in te trekken. Met die inhouding van 10 percent van de werkingssubsidie was een sanctie mogelijk die minder buiten proportie was. Die sanctiemogelijkheid bestaat nu niet. Maar als het onthaalbureau de gegevens niet doorgeeft die de overheid vraagt, kan het beboet worden. Dat vindt mevrouw *Mieke Vogels* niet logisch. De spreker was als minister inderdaad strenger maar de inbreuk was dan ook veel ernstiger.

De *minister* repliceert dat het eerste inmiddels al is aangepast: de financiering gaat al veel meer in de richting van de output en het is de bedoeling om ze nog veel meer op resultaten af te stemmen.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 27) strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst, in het tweede lid, op de tweede regel, de woorden “en de VDAB” te vervangen door de woorden “, de VDAB en het OCMW”.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil dat de elektronische gegevensuitwisseling tussen de onthaalbureaus, de Huizen van het Nederlands en de VDAB wordt uitgebreid naar de OCMW's. Volgens de *minister* is Matrix, het cliëntvolgsysteem, gericht op alle actoren die een traject aanbieden. De controle op aanwezigheid is heel belangrijk; vandaar dat het cliëntvolgsysteem verder is verfijnd. Dat was niet gemakkelijk. Die taak is opgedragen aan het onthaalbureau. Het OCMW heeft een andere taak. Het onthaalbureau moet de gegevens over de aanwezigheden dan maar doorspeelen aan het OCMW. Ten opzichte van vroeger worden trouwens al flink wat stappen vooruit gezet.

Mevrouw *Mieke Vogels* geeft het voorbeeld van een maatschappelijk werker met een anderstalige leefloontrekker als klant. Om na te gaan of die niet werkt, heeft hij toegang tot de gegevens van het Riziv. Waarom zou men het OCMW dan ook geen toegang geven tot de gegevens van het cliëntvolgsysteem van het onthaalbureau, zodat de maatschappelijke werker meteen ook kan controleren of zijn cliënt de lessen Nederlands volgt? De *minister* herhaalt dat de opvolging daarvan door het onthaalbureau moet gebeuren. Het is ook dat bureau dat eventuele boetes oplegt, niet het OCMW. Het onthaalbureau kan, bijvoorbeeld over het internet, het OCMW informeren. De zogenaamde kruispuntbank van de inburgering

werkt nu op het niveau van iedereen die bij de trajecten betrokken is.

De amendementen nr. 26 en 27 worden verworpen met 14 stemmen.

Artikel 25 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 26

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 28) strekt ertoe in 1°, in de voorgestelde tekst van §1, het tweede en het vierde lid te schrappen.

Mevrouw *Mieke Vogels* haalt daarvoor dezelfde argumentatie aan als voor amendement nr. 25.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 29) strekt ertoe in 1°, in de voorgestelde tekst van §1, in het derde lid, het woord “controle, vermeld in het eerste lid” te vervangen.

Daarmee wil mevrouw Mieke Vogels ‘controleren’ vervangen door ‘registreren’. Als liberaal zou de minister het moeten toejuichen dat de moderne technologie optimaal toegankelijk wordt gemaakt, aldus mevrouw Vogels. Volgens de *minister* gebeurt dat met de kruispuntbank van de inburgering: die heeft hij uitgewerkt.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 30) strekt ertoe in 1°, in de voorgestelde tekst van §1, het vierde lid te vervangen.

Ook met dat amendement probeert mevrouw *Mieke Vogels* het gebruik van de software te optimaliseren.

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 31) strekt ertoe 2° te schrappen en in bijkomende orde in 2°, in de voorgestelde tekst van §2, op de tweede regel, het cijfer “5000” te vervangen door het cijfer “250”.

Volgens Mevrouw *Mieke Vogels* zal het opleggen van boetes aan verplichte inburgeraars die zich in de meest precare situaties bevinden, alleen maar

een extra last betekenen voor het OCMW. Zij stelt in bijkomende orde voor de boete te verlagen tot 250 euro. Ze vindt 5000 euro een exuberant bedrag. De Raad van State heeft daar ook een opmerking over gemaakt. De *minister* betwist dat laatste.

De amendementen 28 tot en met 31 worden verworpen met 14 stemmen.

Artikel 26 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 27

Artikel 27 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 28

(nieuw artikel)

Een amendement ingediend door mevrouw Mieke Vogels (850/2, amendement nr. 32) strekt ertoe een nieuw artikel 28 toe te voegen.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil de oprichting van een expertisecentrum laten opnemen in het ontwerp van decreet. De minister heeft weliswaar gezegd dat dit eigenlijk al bestaat maar het gaat slechts om een klein deeltje daarvan. De omschrijving van mevrouw Vogels is veel ruimer. Volgens mevrouw *Cathy Berx* is het een taak van het VMC om die opdracht op te nemen. De *minister* bevestigt dat het VMC de taak heeft om de integratiesector te ondersteunen maar ook de onthaalbureaus. Er komt nu een nieuw steunpunt Gelijke Kansen en Inburgering, waar het fundamenteel onderzoek kan gebeuren. Voor alles wat te maken heeft met tweede taal, is er het Vlaams ondersteuningscentrum voor de basiseducatie. Minister Keulen waarschuwt voor steeds bijkomende creatie van expertisecentra.

Amendement nr. 32 en daarmee ook het voorgestelde nieuwe artikel 28 worden verworpen met 14 stemmen.

IV. TWEEDE LEZING

Overwegende dat er amendementen zijn aangenomen vraagt de heer *Wim Van Dijck*, op grond van artikel 68, l., b), van het Reglement, een tweede lezing.

Bij die tweede lezing herhaalt de heer *Wim Van Dijck* dat Vlaams Belang met amendement nr. 34 (850/4) een probleem heeft. Het zou logischer geweest zijn in artikel 27, 2° weg te laten. Dan zou het amendement zonder voorwerp zijn geweest. Door in artikel 27 de inwerkingtreding van artikel 6 uit te stellen tot op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum, moet is er een amendement nodig om een en ander recht te trekken. Omwille van dat gebrek aan logica heeft Vlaams Belang tegen dat amendement gestemd, aldus de heer Van Dijck.

V. EINDSTEMMING

Gelet op artikel 56, 1°, juncto 3°, van het Reglement kondigen de heren Wim Van Dijck, Erik Tack, Jan Penris, Christian Verougstraete en mevrouw Monique Moens schriftelijk een reflectienota aan, vooraleer overgegaan wordt tot de eindstemming.

Het geamendeerd ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Chokri MAHASSINE
Wim VAN DIJCK

Jan PENRIS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid

Artikel 2

§1. In artikel 2 van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° inburgering: een interactief proces waarbij de overheid aan inwijkelingen in de zin van artikel 5, §1, II, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een specifiek programma aanbiedt, dat hun enerzijds de mogelijkheid biedt om hun zelfredzaamheid te verhogen en anderzijds ertoe bijdraagt dat de samenleving die personen als volwaardige burgers erkent, met als doel een volwaardige, actieve participatie en een gedeeld burgerschap van éénieder en het verkrijgen van een voldoende sociale samenhang;”;

2° in punt 3° wordt het woord “werknemer” vervangen door het woord “werkende”;

3° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° inburgeraar: een natuurlijke persoon als vermeld in artikel 3, §1;”;

4° er wordt een punt 6°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°bis verplichte inburgeraar: een inburgeraar als vermeld in artikel 5, §1;”;

5° in punt 9° worden de woorden “meerderjarige persoon van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraar”;

6° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

“11° attest van inburgering: attest waarin vermeld wordt dat betrokkene het vormingsprogramma regelmatig gevolgd heeft;”;

7° er worden een punt 12° tot en met 30° toegevoegd, die luiden als volgt:

“12° attest van vrijstelling: attest waarin vermeld wordt dat de betrokkene vrijgesteld is van de inburgeringsplicht, vermeld in artikel 5, §3;

13° attest van EVC: attest waarin vermeld wordt dat de betrokkene vanwege zijn elders of eerder verworven competenties, als bedoeld in artikel 13, §2, tweede lid, meteen in het secundaire inburgeringstraject kan stappen;

14° vreemdeling: persoon die het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit en die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf of om zich te vestigen met toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, of van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk;

15° EU: de Europese Unie, namelijk de groep landen die zijn toegetreden tot de rechtsorde die is geschapen door het verdrag van 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie en het verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap;

16° EER: de Europese Economische Ruimte, namelijk de groep van landen die zijn toegetreden tot de rechtsorde die is geschapen door de overeenkomst van 2 mei 1992 houdende oprichting van de Europese Economische Ruimte;

- 17° EU+: de in 15° en 16° bedoelde landen, aangevuld met Zwitserland;
- 18° beroepsmatig werkzaam zijn: op legale wijze een activiteit uitoefenen die voldoende inkomsten genereert om een menswaardig bestaan te kunnen leiden;
- 19° leefloon: een geïndexeerd inkomen dat wordt uitgekeerd met toepassing van de wetgeving betreffende het recht op maatschappelijke integratie;
- 20° maatschappelijke dienstverlening: de maatschappelijke dienstverlening in de vorm van een financiële uitkering door het OCMW, die geheel of gedeeltelijk door de federale overheid ten laste wordt genomen op grond van artikel 5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's;
- 21° wachtuitkering: de wachtuitkering die is ingevoerd in het kader van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de werkloosheidsreglementering;
- 22° werkloosheidsuitkering: de werkloosheidsuitkering die is ingevoerd in het kader van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de werkloosheidsreglementering;
- 23° OCMW: het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn;
- 24° VDAB: de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;
- 25° Huis van het Nederlands: een voorziening als vermeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de Huizen van het Nederlands;
- 26° centra: entiteiten als bedoeld in artikel 2, 2°, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de Huizen van het Nederlands;
- 27° lokaal overlegplatform: een lokaal overlegplatform als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 2, van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I;
- 28° schoolgaand kind: de natuurlijke persoon jonger dan achttien jaar die door de decreetgever gefinancierd, erkend of gesubsidieerd onderwijs volgt;
- 29° leerplichtig kind: de natuurlijke persoon die valt onder de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de leerplicht;
- 30° inburgeringsplicht: de verplichtingen die aan bepaalde inburgeraars worden opgelegd door artikel 5, §3.”;
- 8° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
- “De mannelijke vorm verwijst in dit decreet zowel naar mannen als naar vrouwen.”.
- §2. Aan artikel 2, 11°, van hetzelfde decreet, vervangen bij §1, 6°, van dit artikel, worden de volgende woorden toegevoegd:
- “en de doelstellingen van de verschillende onderdelen van dat programma bereikt heeft”.
- Artikel 3
- Artikel 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:
- “Artikel 3
- §1. Tot de doelgroep van het Vlaamse inburgeringsbeleid behoren de volgende categorieën van personen:
- 1° iedere meerderjarige vreemdeling die ingeschreven is in het Rijksregister door een gemeente van het Nederlandse taalgebied of door een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met uitzondering van de vreemdeling die hier voor een tijdelijk doel verblijft en van de asielzoeker zolang zijn asielaanvraag niet ontvankelijk is verklaard;
- 2° iedere meerderjarige Belg, geboren buiten België, van wie minstens één ouder geboren is buiten België en die in het Rijksregister ingeschreven is door een gemeente van het Nederlandse taalgebied of door een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.
- De Vlaamse Regering bepaalt de categorieën van personen die met een tijdelijk doel verblijven, vermeld in punt 1°.

§2. Elke inburgeraar heeft recht op een primair inburgeringstraject. Evenwel zal bij de uitoefening van dit recht voorrang verleend worden aan de inburgeraars, vermeld in §3 en §4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere modaliteiten.

§3. Met behoud van de toepassing van §4 is de Vlaamse Regering gemachtigd om een lijst op te stellen van de categorieën van inburgeraars die bij voorrang recht hebben op het volgen van een inburgeringstraject of welbepaalde onderdelen ervan.

§4. De volgende categorieën van inburgeraars, ingeschreven in het Rijksregister door een gemeente van het Nederlandse taalgebied, behoren in elk geval tot de prioritaire categorieën voor een primair inburgeringstraject als vermeld in artikel 10:

- 1° de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §1;
- 2° de inburgeraar die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister is ingeschreven en die ouder of voogd is van een schoolgaand of leerplichtig kind;
- 3° de inburgeraar, jonger dan 65 jaar, die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister is ingeschreven en die inkomsten verwerft via een wachttuitkering of een werkloosheidsuitkering;
- 4° de inburgeraar die huurder is van of kandidaat-huurder is voor een sociale woning in het Vlaamse Gewest;
- 5° het familielid of gezinslid, vermeld in artikel 5, §2, 2°, a), b) en c), voor zover onderdaan van een staat die geen lid is van de EU+;
- 6° de inburgeraar die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister is ingeschreven en die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon.

De volgende categorieën van inburgeraars, ingeschreven in het Rijksregister door een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, behoren in elk geval tot de prioritaire categorieën voor een primair inburgeringstraject als vermeld in artikel 10:

- 1° de inburgeraar, jonger dan 65 jaar, die over een verblijfstitel van meer dan drie maanden beschikt en die inkomsten verwerft via maatschappelijke

dienstverlening, een leefloon, een wachttuitkering of een werkloosheidsuitkering;

- 2° de inburgeraar die ouder of voogd is van een schoolgaand of leerplichtig kind;
- 3° de inburgeraar die kandidaat-huurder is voor een sociale woning in het Vlaamse Gewest;
- 4° het familielid of gezinslid, vermeld in artikel 5, §2, 2°, a), b) en c), voor zover onderdaan van een staat die geen lid is van de EU+.

§5. Tot de doelgroep van het Vlaamse inburgeringsbeleid behoort tevens de minderjarige andersstalige nieuwkomer, zoals vermeld in de organieke onderwijsregelgeving ter zake. Iedere minderjarige anderstalige nieuwkomer heeft recht op een toeleidingstraject als vermeld in artikel 17.”.

Artikel 4

In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het Vlaamse inburgeringsbeleid wordt geconcretiseerd in een inburgeringstraject dat aan de inburgeraar aangeboden wordt.”;

- 2° in §2, tweede en derde lid, worden de woorden “personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars”;

- 3° in §2, derde lid, wordt het woord “vervolgtraject” vervangen door de woorden “secundair traject”;

- 4° aan §2 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De inburgeraar heeft na voltooiing van het primaire inburgeringstraject recht op deelname aan een secundair inburgeringstraject dat aansluit op zijn primaire inburgeringstraject.”;

- 5° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Voor de inburgeraar, vermeld in artikel 3, §1, zal de Vlaamse Regering het volgen van een primair inburgeringstraject afhankelijk stellen van

het betalen van een vergoeding door de inburgeraar. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de vergoeding, alsook de procedure voor de vaststelling en voor de inning ervan. Hierbij zal het bedrag van de vergoeding gekoppeld worden aan de financiële draagkracht van de inburgeraar en de echtgenoot of partner met wie hij wettelijk samenwoont.

Als de financiële draagkracht lager ligt dan of gelijk is aan het leefloon, dan zal het primaire inburgeringstraject kosteloos aangeboden worden. Tevens wordt het primaire inburgeringstraject kosteloos aangeboden aan de inburgeraar als vermeld in artikel 3, §4, eerste lid, 3°, aan wie het onthaalbureau overeenkomstig artikel 13, §2, derde lid, een vormingsprogramma of onderdelen ervan aanbiedt na doorverwijzing door de VDAB.

In afwijking van het eerste lid, zal de Vlaamse Regering, voor de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §1, het volgen van een primair inburgeringstraject afhankelijk stellen van het betalen van een waarborg. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de waarborg, alsook de procedure voor de vaststelling en voor de inning ervan. Hierbij zal het bedrag van de waarborg gekoppeld worden aan de financiële draagkracht van de inburgeraar en de echtgenoot of partner met wie hij wettelijk samenwoont.

De waarborg wordt terugbetaald nadat de verplichte inburgeraar het attest van inburgering heeft behaald of het attest van vrijstelling heeft ontvangen. Als aan een verplichte inburgeraar een administratieve geldboete wordt opgelegd met toepassing van artikel 25, §2, wordt het bedrag van de waarborg die hij heeft betaald in mindering gebracht van het bedrag van de administratieve boete die hij verschuldigd is.”.

Artikel 5

Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 5

§1. Voor zover ze in het Rijksregister zijn ingeschreven door een gemeente van het Nederlandse taalgebied, over een verblijfstitel beschikken van meer dan drie maanden, volle achttien jaar oud zijn en niet vrijgesteld zijn overeenkomstig §2, zijn de volgende categorieën van personen verplicht om een inburgeringstraject als vermeld in artikel 10 te volgen, en

om daarbij de verplichtingen, bepaald in §3, na te komen:

- 1° elke inburgeraar als vermeld in artikel 3, §1, 1°, die sedert niet langer dan twaalf opeenvolgende maanden in het Rijksregister is ingeschreven. Deze inburgeraar behoudt zijn hoedanigheid van verplichte inburgeraar zolang hij niet aan de verplichtingen voldaan heeft zoals vermeld in artikel 4, §3, derde lid, en artikel 5, §3, 1° en 2°;
- 2° elke inburgeraar die behoort tot een van de volgende categorieën, vermeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten: de door de bisschop aangestelde verantwoordelijke van de parochie voor de rooms-katholieke eredienst en zijn vervanger, de predikant voor de protestantse eredienst en zijn vervanger, de bedienaar van de eredienst voor de anglicaanse eredienst en zijn vervanger, de rabbijn voor de Israëlitische eredienst en zijn vervanger, de kerkbedienaar en zijn vervanger voor de orthodoxe eredienst en de eerste imam en zijn vervanger voor de islamitische eredienst;
- 3° elke in België erkende vluchteling als vermeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voor zover hij niet langer dan twaalf maanden in die hoedanigheid in het Rijksregister is ingeschreven.

§2. De volgende inburgeraars, vermeld in §1, worden vrijgesteld van de inburgeringsplicht:

- 1° personen die de nationaliteit hebben van een van de staten van de EU+, met uitzondering van personen die alleen de Belgische nationaliteit hebben of die de Belgische nationaliteit en de nationaliteit van een staat buiten de EU+ hebben, maar niet de nationaliteit van een andere staat van de EU+;
- 2° met behoud van de toepassing van punt 1° en met uitzondering van familieleden van personen die de Belgische nationaliteit hebben, maar niet de nationaliteit van een andere staat van de EU+:
 - a) een familielid van personen die de nationaliteit hebben van een van de staten van de EU, dat voldoet aan de voorwaarden van Richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun

familieleden. Onder familielid wordt verstaan hetgeen bepaald is in artikel 2, tweede lid, van Richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004;

- b) een familielid van een persoon met de nationaliteit van een van de staten van de EER dat, op basis van de overeenkomst betreffende de EER, gerechtigd is om België binnen te komen en in België te verblijven;
- c) een gezinslid als vermeld in artikel 3 van bijlage I bij de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, dat gerechtigd is om België binnen te komen en in België te verblijven.

Indien nodig moet het familielid, vermeld in a), b) en c), zelf zijn status aantonen;

- 3° Belgen en hun familieleden in Europeesrechtelijke zin, die gebruik hebben gemaakt van het uit het Europese recht voortvloeiende recht om zich in een EU+ staat te vestigen, nadien terugkeren naar België en daarbij door het uitoefenen van hun recht op vrij verkeer van personen inburgeringsplichtig zouden zijn geworden;
- 4° de inburgeraar die een attest van inburgering heeft behaald;
- 5° de inburgeraar die aan de hand van een medisch attest aantoonst dat hij ernstig ziek is of een mentale of fysieke handicap heeft, wat deelname of verdere deelname aan het inburgeringstraject blijvend onmogelijk maakt.

De inburgeraar, vermeld in §1, 1° en 3°, wordt vrijgesteld van de inburgeringsplicht als hij 65 jaar of ouder is.

De inburgeraar, vermeld in §1, 1° en 3°, wordt vrijgesteld van de inburgeringsplicht indien hij een getuigschrift basisonderwijs, of een getuigschrift of een diploma van het secundair onderwijs of een diploma hoger onderwijs heeft behaald in een door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap of het Koninkrijk der Nederlanden, met uitzondering van Aruba en de Nederlandse Antillen, erkende, gefinancierde, georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstelling. De inburgeraar draagt hiervan de bewijslast.

De Vlaamse Regering kan andere categorieën van personen van de inburgeringsplicht vrijstellen, hetzij op grond van internationale of supranationale verdragen die directe werking in België hebben, wetten of besluiten, hetzij op grond van het voorlopig karakter van het verblijf dat mogelijk definitief kan worden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

§3. De verplichte inburgeraar is verplicht:

- 1° zich, overeenkomstig artikel 12, §1, bij het ontwaarbureau aan te melden binnen een termijn van maximaal drie maanden nadat de inburgeringsplicht voor hem is ontstaan overeenkomstig §1;
- 2° om regelmatig deel te nemen aan het vormingsprogramma.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere uitvoering en voorwaarden van de vrijstellingen, vermeld in §2, tot en met derde lid.

Met behoud van de toepassing van §5 bepaalt de Vlaamse Regering de nadere uitvoering en voorwaarden van de verplichtingen, vermeld in §3.

§5. Wanneer en zolang een inburgeraar als vermeld in §1, 1° en 3°, beroepsmatig werkzaam is, heeft hij recht op een primair inburgeringstraject dat hem toelaat zowel zijn beroepsmatige activiteit te verrichten als zijn inburgeringsplicht na te leven. Hierbij kan afgeweken worden van de bepalingen, vermeld in §3. De inburgeraar draagt de bewijslast voor het beroepsmatig werkzaam zijn. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

§6. De onderdaan van een land dat geen lid is van de EU+, die ingeschreven is in het Rijksregister door een gemeente van het Nederlandse taalgebied, bewijst ingevolge de wetgeving van een lidstaat van de EU langdurig ingezetene te zijn van die lidstaat en bewijst te hebben voldaan aan integratievoorwaarden, overeenkomstig artikel 5, tweede lid, van Richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, om de status van langdurig ingezetene in de zin van die richtlijn te verkrijgen, is enkel verplicht tot het volgen van een vormingspakket Nederlands als tweede taal, bepaald in artikel 13, §1, derde lid, en daarbij de verplichtingen, vermeld in §3, 1° en 2°, na te komen. Indien nodig moet de betrokkene zelf zijn status aantonen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels hiervan.

§7. In afwijking van §1, en voor zover ingeschreven in het Rijksregister door een gemeente van het Nederlandse taalgebied, is elke asielzoeker die toegelaten werd tot het verblijf op het grondgebied door de bevoegde minister of zijn gemachtigde, of, in geval van beroep, door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, tot wanneer een beslissing wordt genomen inzake de gegrondheid van zijn aanvraag tot erkenning als vluchteling door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen of, in geval van beroep, door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, verplicht een pakket maatschappelijk oriëntatie als vermeld in artikel 13, §1, tweede lid, te volgen en daarbij de verplichtingen, vermeld in §3, na te komen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels hiervan.”.

Artikel 6

In artikel 5 van hetzelfde decreet, vervangen bij artikel 5 van dit decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° elke inburgeraar die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister is ingeschreven en die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, behalve indien aangetoond wordt dat hij niet onder het toepassingsgebied van artikel 3, §1, 2°, valt.”;

2° in §2, tweede lid, worden de woorden “vermeld in §1, 1° en 3°” vervangen door de woorden “vermeld in §1, 1°, 3° en 4°”;

3° in §2, derde lid, worden de woorden “vermeld in §1, 1° en 3°” vervangen door de woorden “vermeld in §1, 1°, 3° en 4°”;

4° aan §3 wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° om de doelstellingen van de onderdelen van het vormingsprogramma te behalen.”.

Artikel 7

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Artikel 4, §3, artikel 11, artikel 11bis, artikel 12, §1, eerste en tweede lid, artikel 13bis, §1, artikel 14, tweede lid en vierde lid, tweede zin, en artikel 18 zijn niet van toepassing in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het inburgeringsbeleid op het niveau van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt georganiseerd via een onthaalbureau. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regeling.

Met betrekking tot de erkenning en subsidiëring van het onthaalbureau is artikel 6, §2, van overeenkomstige toepassing.”.

Artikel 8

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “meerderjarige personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het onthaalbureau organiseert het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie, vermeld in artikel 13, §1, tweede lid, voor de inburgeraars en verzorgt de trajectbegeleiding van de inburgeraars binnen het primaire traject. Het onthaalbureau volgt de trajectresultaten van het secundaire traject op in overleg met en via terugkoppeling van de reguliere voorzieningen.”;

3° in het derde lid worden de woorden “of de Vlaamse Gemeenschapscommissie” geschrapt.

Artikel 9

In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse reguliere voorzieningen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, waaraan de inburgeraars worden overgedragen op het einde van het primaire inburgeringstraject, bouwen een behoeftedekkend aanbod aan secundaire trajecten uit. Aan de inburgeraar wordt binnen een redelijke termijn na de overdracht een secundair traject aangeboden.”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de erkende onthaalbureaus” vervangen door de woorden “het onthaalbureau, vermeld in artikel 7, §2”.

Artikel 10

In het opschrift van hoofdstuk IV, afdeling I, en in artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “meerderjarige personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars”.

Artikel 11

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De gemeente, waar de inburgeraar, vermeld in artikel 3, §1, 1°, die sedert niet langer dan twaalf opeenvolgende maanden in het Rijksregister is ingeschreven, zich inschrijft, informeert die persoon over het inburgeringsbeleid en verwijst hem door naar het onthaalbureau. De gemeente wijst de verplichte inburgeraars, vermeld in artikel 5, §1, 1° en 3°, en in artikel 5, §6 en §7, op de verplichtingen, vermeld in artikel 5, §3, die in voorkomend geval op hen van toepassing zijn, en op de sancties, vermeld in artikel 25, §2.”;

2° in het tweede lid worden de woorden “personen van de doelgroep, bedoeld in artikel 3, §1 en §5,” vervangen door de woorden “inburgeraars, vermeld in artikel 3, §1, 1°, die sedert niet langer dan twaalf opeenvolgende maanden in het Rijksregister zijn ingeschreven en van de minderjarige anderstalige nieuwkomers.”.

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een artikel 11bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 11bis

De instantie, aangewezen door de Vlaamse Regering, informeert de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §1, 2°, over het inburgeringsbeleid en de inburgeringsplicht, en verwijst hem door naar het onthaalbureau. Die instantie bezorgt het onthaalbureau maandelijks een lijst van de verplichte inburgeraars die werden doorverwezen.

Het OCMW, bevoegd voor de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §1, 4°, informeert de betrokkene over het inburgeringsbeleid en de inburgeringsplicht en verwijst hem door naar het onthaalbureau. Het OCMW bezorgt het onthaalbureau maandelijks een lijst van de verplichte inburgeraars die werden doorverwezen.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van het eerste en tweede lid.”.

Artikel 13

In artikel 12 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Als een verplichte inburgeraar als vermeld in artikel 5, §1, 1°, en in artikel 5, §6, zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de termijn van maximaal drie maanden na de inschrijving, als een verplichte inburgeraar als vermeld in artikel 5, §1, 3°, zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de drie maanden na de inschrijving in de hoedanigheid van erkende vluchteling, of als een verplichte inburgeraar als vermeld in artikel 5, §7, zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan, meldt het onthaalbureau dat aan de gemeente. De gemeente informeert de betrokkene opnieuw en verwijst hem opnieuw door naar het onthaalbureau conform artikel 11, eerste lid. Als een verplichte inburgeraar als vermeld in artikel 5, §1, 2°, zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan, meldt het onthaalbureau dat aan de instantie, vermeld in artikel 11bis, eerste lid. Die instantie informeert de betrokkene opnieuw en verwijst hem opnieuw door naar het onthaalbureau conform artikel 11bis, eerste lid. Als een verplichte inburgeraar als vermeld in artikel 5, §1, 4°, zich niet heeft aangemeld op het ont-

haalbureau binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan, meldt het onthaalbureau dat aan het OCMW. Het OCMW informeert de betrokkene opnieuw en verwijst hem opnieuw door naar het onthaalbureau conform artikel 11bis, tweede lid.

Als een verplichte inburgeraar zich niet heeft aangemeld op het onthaalbureau binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan, of als hij het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd, meldt het onthaalbureau dat tevens aan de instantie die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, met het oog op een toepassing van de sanctie bepaald in artikel 25, §2.

Met behoud van de toepassing van artikel 5, §5, bepaalt de Vlaamse Regering de criteria aan de hand waarvan het onthaalbureau kan bepalen of iemand al dan niet het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd.

Met behoud van de toepassing van artikel 5, §5, bepaalt de Vlaamse Regering de criteria aan de hand waarvan het onthaalbureau kan bepalen of iemand al dan niet regelmatig heeft deelgenomen aan het vormingsprogramma.

De Vlaamse Regering kan de termijn, bepaald in het eerste en tweede lid, inkorten.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het onthaalbureau biedt de inburgeraar een primair inburgeringstraject aan, dat duurt vanaf de aanmelding bij het onthaalbureau tot het ogenblik dat de inburgeraar volledig wordt overgedragen aan de reguliere voorzieningen die belast zijn met het secundaire traject. Het vormingsprogramma van het primaire traject wordt opgestart maximaal drie maanden na de aanmelding op het onthaalbureau.

Het primaire inburgeringstraject wordt hoogstens één jaar na het opstarten van het vormingsprogramma, vermeld in het eerste lid, afgerond.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke specifieke doelgroepen afgeweken kan worden van de

termijnen, vermeld in het eerste en tweede lid. Voor de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §5, wordt in elk geval in de mogelijkheid tot afwijking voorzien.”;

3° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Artikel 14

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede en derde lid, worden de woorden “meerderjarige personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars”;

2° in §1, vierde lid, worden de woorden “meerderjarige persoon van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraar”;

3° het tweede lid van §2 wordt vervangen door wat volgt:

“Inburgeraars die over voldoende vaardigheden beschikken, hebben de mogelijkheid om meteen in het secundaire inburgeringstraject te stappen. Die rechtstreekse instap gebeurt in onderling overleg tussen het onthaalbureau, de inburgeraar en de reguliere voorziening(en), verantwoordelijk voor het secundaire traject.”;

4° in §2 wordt tussen het tweede en derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste en tweede lid biedt het onthaalbureau aan een inburgeraar als bedoeld in artikel 3, §4, eerste lid, 3°, of tweede lid, 1°, die met toepassing van artikel 11, derde lid, van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid door de VDAB naar het onthaalbureau werd doorverwezen, een vormingsprogramma aan zoals door de VDAB aangeduid bij de doorverwijzing. Als die inburgeraar dat vormingsprogramma niet regelmatig volgt, meldt het onthaalbureau dit onverwijld aan de VDAB. Artikel 12, §1, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing. Zodra de inburgeraar het vormingsprogramma regelmatig heeft gevolgd, stelt het onthaalbureau de VDAB hiervan in kennis.”;

5° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, voorwaarden en kwaliteitscriteria met betrekking tot elk van de vormingspakketten, bedoeld in §1. De onderdelen van het vormingsprogramma die worden aangeboden binnen de centra en de VDAB, vallen onder de op deze centra en de VDAB toepasselijke bepalingen inzake kwaliteitscontrole.”;

6° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Met behoud van de toepassing van artikel 12, §2, bieden de centra aan de inburgeraars binnen drie maanden nadat ze zich op het onthaalbureau hebben aangemeld, een cursus Nederlands als tweede taal op maat aan. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels hiervan.”.

Artikel 15

In hetzelfde decreet wordt een artikel 13bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 13bis

§1. De VDAB verzorgt de loopbaanoriëntatie van de inburgeraar naar de arbeidsmarkt.

Het onthaalbureau en de VDAB sluiten hiertoe een samenwerkingsprotocol af. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden van het protocol.

§2. Het Huis van het Nederlands verzorgt de gecoördineerde en geobjectiveerde intake, eventueel testing, en doorverwijzing van de inburgeraar naar een gepast aanbod Nederlands als tweede taal en eventueel de verdere opvolging van dit aanbod.

Het onthaalbureau en het Huis van het Nederlands sluiten hiertoe een samenwerkingsprotocol af. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden van het protocol.”.

Artikel 16

§1. Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 14

Als de inburgeraar het vormingsprogramma regelmatig heeft gevolgd, reikt het onthaalbureau aan die persoon een attest van inburgering uit.

Als het onthaalbureau vaststelt dat een inburgeraar van de inburgeringsplicht vrijgesteld is krachtens artikel 5, §2, reikt het onthaalbureau aan die persoon een attest van vrijstelling uit.

Als de inburgeraar voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 13, §2, tweede lid, reikt het onthaalbureau aan die persoon een attest van EVC uit.

De attesten, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, worden opgemaakt door het onthaalbureau. Ze worden geregistreerd door de gemeente waar de inburgeraar verblijft.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van het attest van inburgering, het attest van vrijstelling en het attest van EVC.”.

§2. In artikel 14 van hetzelfde decreet, vervangen bij §1 van dit artikel, worden in het eerste lid tussen de woorden “gevolgd” en “reikt” de woorden “en de doelstellingen van de verschillende onderdelen van dat programma heeft bereikt” ingevoegd.

Artikel 17

In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “meerderjarige persoon van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraar”.

Artikel 18

In artikel 16 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “meerderjarige persoon van de doelgroep” worden vervangen door het woord “inburgeraar”;

2° aan de vierde zin worden de woorden “, onverminderd de toepassing van artikel 12, §2, derde lid” toegevoegd.

Artikel 19

In het opschrift van hoofdstuk IV, afdeling II, van hetzelfde decreet worden de woorden “primaire inburgeringstraject” vervangen door het woord “toeleidingstraject”.

Artikel 20

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 17

Het toeleidingstraject voor minderjarige anderstalige nieuwkomers die zich bij het onthaalbureau aanmelden of daar worden aangemeld, omvat een actieve doorverwijzing door het onthaalbureau:

- 1° naar het onthaalonderwijs;
- 2° voor zover nodig ook naar gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

Het onthaalonderwijs, vermeld in het eerste lid, wordt aangeboden in een onderwijsinstelling voor basis- of secundair onderwijs. Het is gericht op taalvaardigheid Nederlands en op de sociale integratie van de minderjarige anderstalige nieuwkomers.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de doorverwijzing, vermeld in het eerste lid.”.

Artikel 21

Aan artikel 18 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De gemeente, waar de minderjarige anderstalige nieuwkomer zich inschrijft, informeert deze persoon over het gemeentelijke socioculturele aanbod en brengt hem desgewenst in contact met de betrokken lokale diensten.”.

Artikel 22

Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 19

De actieve toeleiding naar het onthaalonderwijs door het onthaalbureau moet worden gerealiseerd binnen de termijn die is vastgesteld voor immigrerende minderjarigen van vreemde nationaliteit zoals bepaald in artikel 1, §7, van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Ook voor de minderjarigen die niet binnen de vastgestelde periode werden ingeschreven in een school, realiseert het onthaalbureau binnen zestig schooldagen na hun aanmelding op het onthaalbureau, de toeleiding. Tevens doet het onthaalbureau melding van de niet-ingeschreven leerlingen aan het lokaal overlegplatform, zoals omschreven in het decreet van 28 juni 2002 betreffende de gelijke onderwijskansen-I, of aan het departement Onderwijs in het kader van de controle op de leerplicht.

De Vlaamse Regering kan een ruimere invulling geven aan het toeleidingstraject in de gevallen waar de toeleiding niet binnen de termijnen bepaald in het eerste en tweede lid kan gerealiseerd worden.”.

Artikel 23

In het opschrift van hoofdstuk IV, afdeling III, en in artikel 20, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “meerderjarige personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars” en in artikel 20, tweede lid, worden de woorden “artikel 2, 2°.” vervangen door de woorden “artikel 2, eerste lid, 2°.”.

Artikel 24

In artikel 21 van hetzelfde decreet worden de woorden “personen van de doelgroep” vervangen door het woord “inburgeraars”.

Artikel 25

In artikel 23 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “of de Vlaamse Gemeenschapscommissie” worden geschrapt;
- 2° er worden een tweede en derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering kan te allen tijde gegevens opvragen bij de onthaalbureaus. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn waarbinnen die gegevens aangeleverd moeten worden. Als de gegevens niet binnen die termijn worden aangeleverd, kan de Vlaamse Regering een administratieve boete opleggen van 50 tot 150 euro per werkdag vertra-

ging. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het opleggen en innen van de boete.

De gegevensuitwisseling tussen de onthaalbureaus, de Huizen van het Nederlands en de VDAB verloopt elektronisch. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden inzake de elektronische gegevensuitwisseling bepalen.”.

Artikel 26

In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het onthaalbureau is verplicht te controleren of de verplichte inburgeraar zich heeft aangemeld bij het onthaalbureau. Tevens is het onthaalbureau verplicht om te controleren of de inburgeraar regelmatig heeft deelgenomen aan het vormingsprogramma.

Het niet naleven van de verplichtingen, zoals bepaald in het eerste lid en in artikel 12, §1, kan aanleiding geven tot het opleggen van een administratieve boete van 50 tot 150 euro per inbreuk. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor het vaststellen van de overtredingen, het opleggen en innen van de boete.

De Vlaamse Regering regelt de controle, vermeld in het eerste lid.

Centra die het pakket Nederlands als tweede taal aanbieden, vermeld in artikel 13, §1, zijn verplicht medewerking te verlenen aan de controle op de regelmatige deelname aan het pakket Nederlands als tweede taal door inburgeraars.

Het niet naleven van de verplichtingen, vermeld in het vierde lid, kan aanleiding geven tot sancties. De sancties vallen onder de op die centra toepasselijke bepalingen inzake sanctionering, zoals voorzien in het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs en het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een administratieve geldboete van 50 tot 5000 euro kan worden opgelegd aan de verplichte inburgeraars die de bepalingen van artikel 4, §3, derde lid, en artikel 5, §3, 1° en 2°, niet naleven, alsook aan inburgeraars die op onrechtmatige wijze het vormingsprogramma van het primaire inburgeringstraject vroegtijdig beëindigen.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de opgelegde administratieve geldboete en de mogelijkheid te hanteren marges. Hierbij wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk, en in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de inbreuken vaststelt. De vaststellingen gelden tot bewijs van het tegendeel.

De Vlaamse Regering wijst de instantie aan die de administratieve geldboete oplegt. Een administratieve geldboete kan niet meer worden opgelegd voor een inbreuk die meer dan twee jaar voordien is vastgesteld.

Een administratieve geldboete kan pas opgelegd worden nadat:

- 1° de betrokkene van een door de Vlaamse Regering aangewezen instantie een schriftelijke aanmaning heeft ontvangen om zich in regel te stellen;
- 2° de betrokkene in kwestie zich niet in regel heeft gesteld binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn;
- 3° de betrokkene, al dan niet bijgestaan door een raadsman, de kans heeft gekregen om gehoord te worden door een door de Vlaamse Regering aan te wijzen instantie.

De beslissing wordt aan de betrokkene ter kennis gebracht bij een ter post aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

De Vlaamse Regering bepaalt wat bedoeld wordt met de instanties, vermeld in het derde, vierde en vijfde lid.

De betrokkene kan op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep binnen een termijn van 15 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij hem een administratieve geldboete wordt opgelegd, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep instellen bij de politierechtbank. Dit beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de nadere regels voor de betaling van de administratieve geldboete.

Met behoud van de toepassing van de decreten van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen voor respectievelijk de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren, wijst de Vlaamse Regering de ambtenaren aan die een dwangbevel kunnen uitvaardigen en uitvoerbaar verklaren met het oog op de inning van de administratieve geldboete. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De vordering tot voldoening van een administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op inburgeraars als vermeld in artikel 3, §4, eerste lid, 3°, die op onrechtmatige wijze het vormingsprogramma vroegtijdig hebben beëindigd, dat hen overeenkomstig artikel 13, §2, derde lid, werd aangeboden. Artikel 7, tweede lid, van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid is op hen van toepassing.”.

hieronder vermelde bepalingen, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum:

1° artikel 2, §2;

2° artikel 6;

3° artikel 12, tweede lid;

4° artikel 13, 1°, eerste lid, vijfde en zesde zin;

5° artikel 16, §2;

6° artikel 26, 2°.

De Vlaamse Regering kan voor elke bepaling van artikel 6 de datum van inwerkingtreding bepalen.

HOOFDSTUK III

Slotbepaling

Artikel 27

Dit decreet treedt in werking de eerste dag van de tweede maand volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de